

Inzet en kosten van reclasseren

Een uitwerking op typeniveau

Colofon

Datum 10 juni 2025

Afdeling Lectoraat Modelleren van Maatschappelijke Impact

Auteur Anouk Visser, MSc. & drs. Martine Stegink

Verantwoording Het onderzoek van het lectoraat is gefinancierd vanuit een samenwerking tussen Hogeschool Saxion en de drie reclasseringsorganisaties in Nederland.

Inhoudsopgave

Vooraf	5
1 Inleiding	7
1.1 Leeswijzer	8
2 Methode.....	9
2.1 Onderzoekspopulatie en deelpopulaties.....	9
2.1.1 Deelpopulatie <i>Inzet in cijfers (H3; n=31.276)</i>	10
2.1.2 Deelpopulatie <i>Kosten in cijfers (H4; n=49.300)</i>	11
2.1.3 Deelpopulatie <i>Inzet en kosten per type H5 (n=12.017)</i>	11
2.2 Reclasseringsdata.....	12
2.2.1 Variabelen inzet	12
2.2.2 Berekening kosten	13
2.3 Analyse	14
3 Inzet in cijfers	15
3.1 Instroom van reclasseringsopdrachten	15
3.1.1 Toezichtsvarianten.....	15
3.1.2 Opgelegde bijzondere voorwaarden.....	16
3.1.3 Aantal toezichtopdrachten binnen het toezichtsprogramma.....	17
3.2 Inrichting van het toezicht	17
3.2.1 Gestelde doelen per leefgebied.....	17
3.2.2 Inzet van elektronische monitoring	19
3.2.3 Toezichtsniveau tijdens het reclasseringstoezicht	19
3.2.4 Duur van het toezichtsprogramma	20
3.2.5 Intramurale detentieperiodes tijdens toezicht	21
3.2.6 Inzet van gedragsinterventies.....	21
3.2.7 Plaatsingen forensische zorg	22
3.3 Verloop en afsluiting van het toezicht	22
3.3.1 Verschillende hoofduitvoerders	22
3.3.2 Berispingen.....	23
3.3.3 Waarschuwingen	23
3.3.4 TUL-adviezen	23
3.3.5 Afloop / slagingspercentage	24
4 Kosten in cijfers	25
4.1 Kosten reclasseringsinzet totaal	25

4.2	Kosten naar typen	26
5	Inzet en kosten per type	29
5.1	Inzet en kosten type 1 (n=905)	29
5.2	Inzet en kosten type 2 (n=728)	30
5.3	Inzet en kosten type 3 (n=656)	31
5.4	Inzet en kosten type 4 (n=1.071)	33
5.5	Inzet en kosten type 5 (n=647)	34
5.6	Inzet en kosten type 6 (n=765)	35
5.7	Inzet en kosten type 7 (n=1.078)	37
5.8	Inzet en kosten type 8 (n=676)	38
5.9	Inzet en kosten type 9 (n=589)	39
5.10	Inzet en kosten type 10 (n=1.635)	41
5.11	Inzet en kosten type 11 (n=706)	42
5.12	Inzet en kosten type 12 (n=521)	43
5.13	Inzet en kosten type 13 (n=482)	44
5.14	Inzet en kosten type 14 (n=416)	46
5.15	Inzet en kosten type 15 (n=1.141)	47
6	Conclusie & discussie	49
6.1	Belangrijkste bevindingen	49
6.2	Discussie	49
6.2.1	Beperkingen ten aanzien van populatie	49
6.2.2	Beperkingen ten aanzien van data	49
6.2.3	Beperkingen ten aanzien van analyse.....	50
6.3	Tot slot.....	50
7	Literatuur	52
8	Bijlagen.....	53
8.1	Uitwerking variabelen inzet	53
8.1.1	Kenmerken ingestroomde toezichtsoopdracht	53
8.1.2	Kenmerken inrichting toezicht.....	53
8.1.3	Kenmerken verloop en de afsluiting van het toezicht.....	55

Vooraf

Het rapport *Inzet en kosten* is een overzichtsdocument en biedt inzicht in de verschillende vormen van reclasseringsinzet, de doelen waarop inzet zich doorgaans richt en de kosten die hieraan verbonden zijn. Ook biedt het rapport een eerste analyse van verschillen tussen groepen. Omdat er kanttekeningen mogelijk zijn bij de gebruikte data, als ook de wijze van analyse, wordt vooraf kort stil gestaan bij wat wel en niet geconcludeerd kan worden op basis van deze studie en het kader waarbinnen dit rapport valt.

De presenteerde uitwerking van inzet en kosten is gedaan ten behoeven van een maatschappelijke kosten baten analyse. Hoewel cijfers in de basis feitelijk zijn, is er enige voorzichtigheid geboden bij de interpretatie van deelonderwerpen. Zo is de uitwerking van de kosten per type (Hoofdstuk 5 *Inzet en kosten per type*) enkel goed te duiden in samenhang met uitwerking van de typen (Rapport *Typologie*), de mogelijk baten per type (Rapport *Waarde van reclasseren*) en de ontwikkelingen op verschillende leefgebieden (zie ook deelrapporten *Bestaanszekerheid; Gezondheid; Sociaal netwerk, Veiligheidszorg*).

In verband met beperkingen in de data en wijze van registratie, is op verschillende plekken met verschillende deelpopulaties gewerkt. In de methode is duidelijk uitgewerkt welke populatie wordt gehanteerd in ieder hoofdstuk. Wanneer dit rapport gebruikt wordt in toekomstige rapportages is het van groot belang om te refereren aan de juiste deelpopulatie. Waarbij voorzichtigheid geboden is ten aanzien van de generaliseerbaarheid van de gepresenteerde data.

De data die gebruikt is voor de analyse van inzet en kosten is veelomvattend maar, naar alle waarschijnlijkheid, niet altijd volledig. Dit heeft onder meer te maken met de realiteit van registratieprocessen, dit is afhankelijk van reclasseringswerkers, die hier niet altijd de tijd voor hebben of krijgen in hun dagelijkse werkzaamheden. Daarnaast is er hoogstwaarschijnlijk ook een zekere mate van discrepantie tussen dat wat wordt geregistreerd en dat wat in de praktijk daadwerkelijk plaatsvindt. Zo kan een reclasseringswerker bijvoorbeeld een cruciaal telefoontje plegen voor een reclassent, welke niet terug te zien is in de data omdat reclasseringswerkers juist de kleine handelingen niet altijd noteren.

Naast mogelijke complexiteit aangaande registratie, zijn er ook exportregels vanuit de CBS-omgeving van waaruit gewerkt wordt. Dit zorgt ervoor dat niet alles geëxporteerd mag worden. Waar in dit geval sprake is geweest van ontbrekende data, is door auteurs een interpretatie gedaan op basis van het meest waarschijnlijke scenario. Dit is gebaseerd op de data binnen andere categorieën voor hetzelfde type en data van andere typen binnen de categorie waar data ontbreekt. Het is in theorie mogelijk dat deze interpretatie incorrect is. Daar waar een cijfer ontbreekt, dient voorzichtig om te worden gegaan met de bijbehorende interpretatie.

Belangrijkste conclusies

De typen die zijn onderscheiden in de typologie, verschillen op diverse punten ten aanzien van inzet, op andere elementen lijkt er weinig onderscheid mogelijk te zijn. Met betrekking tot het niveau van toezicht (één, twee of drie) is weinig onderscheid te zien. De meeste mensen spendeert het merendeel van zijn toezichtsdagen op toezichtsniveau twee (in plaats van niveau één of drie) en staat gemiddeld iets meer dan twee jaar onder toezicht (26 maanden). Wel zijn er grote verschillen in het percentage mensen per type dat minimaal één detentieperiode kent. Daarbij verschilt de detentieduur ook sterk tussen typen.

De meeste doelen worden gesteld op denkpatronen, gedrag en vaardigheden (68%), daarnaast wordt er ook relatief vaak ingezet op opleiding en werk (52%) en inkomen en omgaan met geld (49%). Er zijn drie typen die in meer dan 40% van de gevallen hun toezicht voortijdig negatief beëindigen (Typen 3, 13 en 14). Het is de moeite waard om te onderzoeken welke factoren dit hoge uitvalpercentage binnen deze groepen kan verklaren én of positievere uitkomsten mogelijk zijn met een alternatieve aanpak.

Bij het vergelijken van de kosten per type blijkt dat toezicht een duurdere vorm van reclasseringsinzet is dan werkstraf en/of advies. Dit komt door de grotere intensiteit en langere looptijd: binnen het toezicht wordt het meest gewerkt aan gedragsverandering. Al dan niet gecombineerd met een gedragsinterventie en/of forensische zorg. Een belangrijke kanttekening bij deze conclusie is dat toezicht, werkstraf en advies zeer verschillende afdoeningen zijn met ieder hun eigen werkzaamheden, eigen doelen, mogelijke effecten en bijbehorende populatie. Hoewel een toezicht dus een duurdere vorm van inzet is, is deze niet zomaar te vervangen door bijvoorbeeld een werkstraf.

1 Inleiding

De drie reclasseringsorganisaties (3RO)¹ in Nederland zijn zelfstandige organisaties die bijna volledig worden gesubsidieerd door het ministerie van Justitie en Veiligheid. Voor het jaar 2022 hebben de 3RO een subsidiebedrag van het ministerie van Justitie en Veiligheid gekregen van € 251 miljoen. Hierbij gaat het om een budget voor uitvoeren van voornamelijk adviezen, toezichten, plaatsingen forensische zorg en taakstraffen. Dit kan de reclassering doen vanaf het begin tot het einde van het strafproces (Meijer, Moolenaar, Choenni & Van den Braak, 2022). De laatste 10 jaar zijn de volgende subsidiebedragen hiervoor verleend aan de 3RO (zie tabel 1).

Tabel 1. Verleende subsidies 3RO door ministerie van Justitie en Veiligheid *

Jaar	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Subsidiekader (x € 1 mln)	223	225	221	231	229	230	238	244	259	251

*Bron: 3RO/SPACE II (Aebi et al., 2022)

De subsidies aan de drie reclasseringsorganisaties zijn gestegen van 223 miljoen euro in 2013 naar 251 miljoen euro in 2022. Hierbij gaat het in principe alleen om volwassenenreclassering. De jeugdreclassering heeft een eigen begroting en budget.

Als onderdeel van een maatschappelijke kosten-batenanalyse, wordt in dit deelrapport ingegaan op de vraag hoe de inzet van de reclassering er precies uit ziet en wat het kost om te reclasseren. De inzet op het gebied van toezicht wordt in kaart gebracht met behulp van interne reclasseringsdata ten aanzien van onder andere de opgelegde bijzondere voorwaarden, gestelde toezichtsdoelen en het niveau van toezicht. We berekenen de kosten in termen van de financiering die de 3RO krijgt vanuit het ministerie van Justitie en Veiligheid. Deze financiering is gebaseerd op kostprijsonderzoek. Dit beschouwen we als de declarabele kosten die zijn gemaakt door de 3RO, totaal en voor verschillende typen reclassenten, omdat het reclasseringswerk bijna volledig hierdoor wordt gefinancierd.

Deelrapport *Inzet en kosten van reclasseren*

In het rapport *De waarde van reclasseren in Nederland* (Németh, et al., 2022) wordt de meerwaarde van reclasseren besproken voor de Nederlandse maatschappij. De conclusie in dat rapport luidt dat iedere euro investering in de reclassering, direct rond reclassenten een maatschappelijke waarde van twee euro heeft. Voor deze raming is echter nog geen onderscheid gemaakt tussen verschillende typen (zoals besproken in het rapport *Typologie reclassenten* (Visser, Roeland, Stegink, Linnenbank & Németh, 2022)). In 2023 en 2024 worden meerdere deelrapporten gepubliceerd waarbij wordt gekeken naar de veranderingen op verschillende leefgebieden voor individuele typen. In dit deelrapport *Inzet en kosten van de reclassering* worden de inzet en kosten van de reclassering uitgewerkt op type niveau. Het doel is om uiteindelijk een nieuwe versie van het rapport *De waarde van reclasseren in Nederland* aan te bieden met hierin een verwachte maatschappelijke meerwaarde op typeniveau, inhoudelijke duiding en mogelijke beleidsimplicaties.

¹ Reclassering Nederland, Stichting Verslavingsreclassering GGZ (SVG) en Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering (LJ&R).

1.1 Leeswijzer

Dit rapport bestaat uit twee delen, een algemeen deel en een deel gespecificeerd op typeniveau. In hoofdstuk 2 worden de gehanteerde methoden beschreven. In hoofdstuk 3 wordt stil gestaan bij de reclasseringsinzet bij reclasseringstoezicht, dit betreft de inzet die niet op typeniveau wordt gespecificeerd. In hoofdstuk 4 staan de totale kosten centraal², ook in dit hoofdstuk wordt niet op typeniveau gespecificeerd. Wel worden in beide hoofdstukken typen benoemd die opvallen. In hoofdstuk 5 wordt een overzicht gegeven van relevante reclasseringsinzet en kosten van reclasseren per type: in hoeverre verschilt de inzet van de reclassering per type wat betreft het soort inzet en het prijskaartje dat daar aan hangt? Tot slot volgt in hoofdstuk 6 een conclusie en discussie waarin wordt toegelicht hoe de voorliggende analyse zal worden gebruikt in het bepalen van de maatschappelijke meerwaarde van reclasseren en wat de voor- en nadelen zijn van de gekozen werkwijze.

² Afwijkingen in onderzoekspopulatie maken de totale kosten onvergelijkbaar met de jaarbegroting (tabel 1); in hoofdstuk 2 en hoofdstuk 6 wordt hier verder bij stil gestaan.

2 Methode

In hoofdstuk 2 wordt achtereenvolgend beschreven welke onderzoekspopulatie en deelpopulaties daarvan centraal staan, welke reclasseringsdata is gebruikt, welke variabelen zijn benut en tot slot welke analyses zijn uitgevoerd.

2.1 Onderzoekspopulatie en deelpopulaties

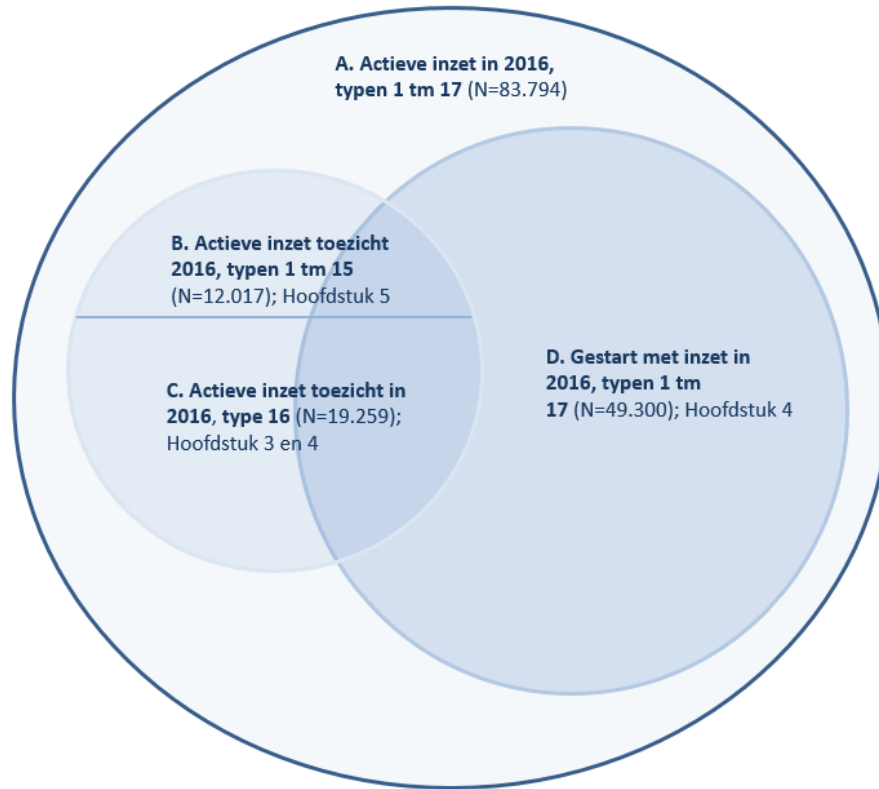
In dit rapport wordt gebruik gemaakt van de onderzoekspopulatie zoals die ook is toegepast in andere rapportages van het Lectoraat Modelleren van Maatschappelijke Impact. De onderzoekspopulatie bestaat uit alle reclassenten bij de drie reclasseringsorganisaties met actieve inzet in 2016 (n=83.794) (zie bijvoorbeeld Visser et al. (2022)). Dit betreft zowel de mensen die in 2016 voor het eerst een contactmoment hebben met de reclassering als de mensen die al voor 2016 hun eerste contactmoment met de reclassering hadden. Onder actieve inzet³ van de reclassering worden de volgende soorten inzet verstaan:

- Alle bezochte vroeghulpen;
- Alle uitgebrachte adviezen;
- Alle gestarte toezichten (met datum 1^e face to face-contact);
- Alle gestarte werkstraffen (met datum 1^e werkdag);
- Alle gestarte gedragsinterventies (met datum 1^e bijeenkomst);
- Alle afgeronde plaatsingen forensische zorg.

Opdrachten waarvoor de reclassering zich heeft ingespannen, maar die niet tot deze daadwerkelijke inzet hebben geleid, vallen niet binnen de definitie van actieve inzet.

Bij de uitwerking van de inzet in cijfers (H3), de kosten in cijfers (H4) en de inzet en kosten per type (H5) zijn verschillende deelpopulaties gebruikt van de onderzoekspopulatie. Per hoofdstuk wordt kort beschreven welke deelpopulatie is gehanteerd en met welke reden. In figuur 1 zijn de onderzoekspopulatie (A) en de verschillende deelpopulaties visueel weergegeven.

³ Uitgangspunt is dat in 2016 een programma in het systeem van de reclassering (IRIS) is aangemaakt. Dit betekent in het algemeen dat de reclassering actief bezig is geweest met de betreffende opdracht voor de reclassent. Daarbinnen is gekeken of er sprake is geweest van een daadwerkelijke start, zoals omschreven in de opsomming. Voor de analyses is er voor nu voor gekozen om de duur van de reclasseringsinzet van toezichten, werkstraffen en gedragsinterventies te bepalen vanaf de datum van de aanmaak van het programma tot de feitelijke einddatum van het programma en/of einddatum van de opdracht/programmacombinatie bij afgeleide opdrachten. Bij vroeghulpen, adviezen en plaatsingen forensische zorg is de uitstroombdatum genomen, omdat deze taken niet expliciet gericht zijn op gedragsverandering in de loop van een bepaalde periode en daarom voor dit onderzoek gezien kunnen worden als een 'momentopname'.

Figuur 1. Onderzoekspopulatie en deelpopulaties Inzet en kosten van reclasseren

Voor de uitwerking van de inzet in cijfers (zie *paragraaf 2.1.1*, uitwerking in *hoofdstuk 3*) is de deelpopulatie gebruikt van alle ondertoezichtgestelden uit de onderzoekspopulatie (31.276 van de 83.794). Dit zijn in figuur 1 de deelpopulaties B en C samen.

Om de kosten van reclasseren per type te berekenen (zie *paragraaf 2.1.2*, uitwerking in *hoofdstuk 4*) zijn uit de onderzoekspopulatie alle reclassenten geselecteerd waarvan de inzet is gestart in 2016 (deelpopulatie D uit figuur 1, 49.300 van de 83.794).

Voor de inzet naar type (zie *paragraaf 2.1.3*, uitwerking in *hoofdstuk 5*) zijn de typen 1 tot en met 15 vergeleken (deelpopulatie B uit figuur 1, n=12.017). De typevergelijking van de kosten van reclasseren is gedaan op basis van de typen die zijn gestart met toezicht in 2016, dus de overlap van deelpopulatie B en deelpopulatie D (n=4.864).

2.1.1 Deelpopulatie Inzet in cijfers (H3; n=31.276)

In het kader van het onderzoeken van de meerwaarde van reclasseren in Nederland (o.a. Németh et al., 2022), wordt in kaart gebracht welke impact de reclassering heeft op reclassenten. De verwachting is dat deze impact door de langdurige betrokkenheid en de focus op gedragsverandering het grootst zal zijn onder de mensen die reclasseringstoezicht krijgen. Om een beeld te krijgen van de reclasseringsinzet wordt in hoofdstuk 3 gekeken naar deze deelpopulatie (n=31.276), die een lopend reclasseringstoezicht heeft in 2016, ongeacht wanneer dit toezicht is gestart.

2.1.2 Deelpopulatie Kosten in cijfers (H4; n=49.300)

Het verloop van de kosten van reclasseren wordt per jaar berekend in de drie jaar voor en de drie jaar na de start van de reclasseringsinzet. Hierbij gaat het niet alleen om de reclasseringsinzet die actief is in 2016, maar ook om andere soorten reclasseringsinzet die in de periode 3 jaar voor de start en 3 jaar na de start door de reclassering is gedaan, zoals bijvoorbeeld een werkstraf die gestart is in t-3 of een toezicht wat gestart is in t-2. Dit hoeft geen betrekking te hebben op hetzelfde strafbare feit, maar kan ook andere, niet gerelateerde feiten betreffen. Om een vertekening in de kosten te voorkomen, is het van belang om voor alle geïncludeerde reclassenten alle relevante jaren volledig in kaart te brengen. Door een beperking in de beschikbaarheid van reclasseringsdata, is dit slechts mogelijk voor de periode 2012 tot en met 2019. De kosten van reclasseringsinzet zijn daarom berekend op basis van de deelpopulatie van de reclassenten waarvan de reclasseringsinzet is **gestart** in 2016 (n=49.300). Voor deze groep is de inzet in de drie jaar hiervoor (vanaf 2013) en de drie jaar daarna (tot en met 2019) compleet (zie tabel 2). Deze keuze voor drie jaar voor en drie jaar na de start wordt verder toegelicht in de notitie *Aandeel*. Verschillen tussen reclassenten in inzet en kosten kunnen dan niet komen door het ontbreken van data hierover (zie voorbeeld in kader).

Tabel 2. Tijdsverdeling reclasseringsinzet naar jaar, waarbij 2016 het referentiejaar is

jaar	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3
inzet in	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019

Voorbeeld ontbreken reclasseringsdata berekening kosten reclasseren

Een reclassent met een *toezicht voorwaardelijke veroordeling* die gestart is in 2014 en in de loop van 2016 klaar is met de toezichtstermijn, maakt deel uit van de onderzoekspopulatie van actieve inzet in 2016 (n=83.794). Hiervoor is het jaar t-3 het jaar 2011. Voor het jaar 2011 zijn de reclasseringsdata voor dit onderzoek niet beschikbaar, want deze beslaan de periode 2012 tot en met 2019. In de totale kostenperiode t-3 tot en met t3 ontbreekt dan het jaar t-3, waarin voor de reclassent in 2012 een *advies ten behoeve van een raadkamer* in dezelfde zaak als het actieve toezicht in 2016 is uitgebracht en/of een werkstraf voor een andere zaak heeft gelopen. Daarom maakt deze reclassent geen deel uit van de sub selectie uit de totale onderzoekspopulatie die gestart zijn in 2016 (n=49.300).

2.1.3 Deelpopulatie Inzet en kosten per type H5 (n=12.017)

In het rapport *Typologie reclassenten* (Visser et al., 2022) is een deel van de onderzoekspopulatie met actieve reclasseringsinzet in 2016 onderverdeeld in 15 verschillende typen. De mensen in typen 1 t/m 15 staan allen in 2016 onder toezicht van de reclassering. De overige mensen zijn onderverdeeld in type 16 (onder toezicht maar niet ingedeeld in een type omdat er voor hen geen RISc 4.0 data aanwezig was, de beschikbare RISc onvoldoende is ingevuld of omdat ze als outliers zijn beschouwd), 17a (reclassenten met alleen een werkstraf), 17b (reclassenten met alleen advies) en 17c (reclassenten met een combinatie van advies en een werkstraf). Voor de werkwijze, verantwoording en precieze onderverdeling van de typen, verwijzen we naar Visser et al. (2022). Voor het hoofdstuk *Inzet en kosten per type* is specifiek gekeken naar alle ondertoezichtgestelden met een actieve inzet in 2016 die ingedeeld zijn in een type 1 t/m 15 (n=12.017).

Voor de kostenberekening per type is gebruikt gemaakt van de populatieoverlap tussen B en D (zie figuur 1, n=4.864). Dit zijn dus mensen die ingedeeld zijn in type 1 t/m 15 én wiens reclasseringstoezicht is gestart in 2016. De reden voor deze keuze staat beschreven onder 2.1.2 *Deelpopulatie kosten in cijfers*. In tabel 3 worden de aantallen per type en per subgroep binnen dit type (die zijn gestart in 2016) weergegeven. Voor deze laatste groep is de inzet bij reclasseringstoezicht gekwantificeerd.

Tabel 3. Deelpopulaties naar type actief toezicht in 2016 (B in fig. 1) en gestart in 2016 (D in fig. 1)

Type	N actief toezicht in 2016	N gestart in 2016
1	905	375
2	728	291
3	656	276
4	1.072	369
5	647	268
6	765	304
7	1.078	424
8	676	268
9	589	241
10	1.635	686
11	706	291
12	521	193
13	482	194
14	416	177
15	1.141	507
16		6.439
17a		17.103
17b		17.284
17c		3.610
Totaal	12.017	49.300

2.2 Reclasseringsdata

Uit het primaire processysteem van de 3RO, het *Integraal ReclasseringsInformatieSysteem* (IRIS), is data gehaald over welke inzet de reclassering heeft gepleegd voor de onderzoeksgroepen. De basis voor deze inzet bestaat uit de ingeschreven opdrachten in IRIS voor de betrokken reclassenten in de periode drie jaar voor het referentiejaar 2016 en drie jaar daarna (2013 tot en met 2019). In IRIS is bijgehouden of, zo ja hoe en met welke afloop deze opdrachten zijn uitgevoerd. In financieringstermen worden deze opdrachten ‘producten’ genoemd.

2.2.1 Variabelen inzet

Van alle soorten reclasseringsinzet, is het reclasseringstoezicht het meest gericht op gedragsverandering. Daarom wordt bij inzet ingezoomd op het reclasseringstoezicht, dat we voor de

overzichtelijkheid opdelen in drie fasen. Deze drie fasen zijn zoveel mogelijk congruent met de chronologische volgorde van een toezicht en bestaan uit:

- de instroom van de toezichtsofdracht bij de reclassering;
- de inrichting van het toezicht;
- het verloop en afsluiting van het toezicht.

Per fase worden de volgende variabelen meegenomen. De uitwerking van deze variabelen staat in bijlage 9.1.

Kenmerken ingestroomde toezichtsofdracht

- Strafrechtelijke variant van het reclasseringtoezicht;
- Aantal en soort opgelegde bijzondere voorwaarden bij een toezichtsofdracht;
- Gemiddeld aantal toezichtsofdrachten binnen het toezichtsprogramma.

Kenmerken inrichting toezicht

- Gestelde doelen per leefgebied tijdens het toezicht door de toezichthouder en de reclassent;
- Inzet van elektronische monitoring tijdens het toezicht;
- Het meest toegepaste toezichtsniveau tijdens het reclasseringtoezicht;
- Gemiddelde duur in maanden van het toezichtsprogramma;
- Intramurale detentieperiodes tijdens de looptijd van het toezichtsprogramma;
- Inzet van gedragsinterventies tijdens het toezichtsprogramma;
- Plaatsing forensische zorg tijdens het toezichtsprogramma.

Kenmerken verloop en de afsluiting van het toezicht

- Verschillende hoofdvoerders tijdens het toezichtsprogramma;
- Minimaal één berisping tijdens het toezichtsprogramma;
- Minimaal één waarschuwing tijdens het toezichtsprogramma;
- Minimaal één TUL-advies tijdens het toezichtsprogramma;
- Afloop van het toezichtsprogramma / slagingspercentage.

2.2.2 Berekening kosten

De reclasseringsinzet zoals gedefinieerd onder 2.1 *Onderzoekspopulaties*, vormt de basis voor de berekening van de kosten van reclasseren. Dit betreft de reclasseringsinzet in het gekozen startjaar 2016 en de inzet in de drie jaar voor en na de start van de reclasseringsinzet (2013 tot en met 2019). In hoofdstuk 4 wordt het soort reclasseringsbemoeyenis eerst beschreven op basis van de opdrachten in de periode 2013 tot en met 2019, deze zijn samengevat in de volgende vier soorten reclasseringsinzet:

1. Advies (inclusief Vroeghulp);
2. Toezicht;
3. Werkstraf;
4. Overige inzet (Gedragsinterventies, COSA, Plaatsingen forensische zorg en justitieel casemanagement).

De kosten worden berekend door het aantal opdrachten te vermenigvuldigen met de vastgestelde urennorm die bij de betreffende opdracht hoort en het geldende uurtarief. Voor alle opdrachten is het uurtarief gebruikt van 2016. Dit geldt ook voor de urennorm⁴, met uitzondering van de adviezen en

⁴ Vaste afspraak met betrekking tot vergoeding. Ten aanzien van toezicht betreft dit de declarabele dagen per jaar per toezichtsniveau 1 t/m 3. Ten aanzien van opdrachten werkstraf betreft dit alle werkstraffen excl. herkansingen. Herkansingen van werkstraffen worden niet opnieuw gefinancierd.

gedragsinterventies⁵. Door deze manier van berekenen gaat het enkel om een indicatieve inschatting om naar eventuele trends te kijken en de typen onderling te vergelijken. Het gaat nadrukkelijk niet om een accountantswaardige exacte kostenberekening.

2.3 Analyse

De reclasseringsdata zijn als externe data geüpload in een werkomgeving van het CBS, waar de analyses zijn uitgevoerd. Aan dit uploaden van externe gegevens stelt het CBS verschillende eisen, bijvoorbeeld over rechtmatigheid van de data en het voldoen aan de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Voordat de data in de werkomgeving voor analyse door het CBS worden klaargezet, pseudonimiseert het CBS de bestanden. Ook is hierna koppeling met CBS-microdata mogelijk, hiervan is in de analyses voor dit rapport geen gebruik gemaakt, maar voor andere deelrapporten wel.

CBS stelt eisen aan de import van externe reclasseringsdata, maar ook aan de export van uitkomsten van analyses buiten de CBS-werkomgeving. Deze eisen gelden ook voor export van uitkomsten van analyses op basis van geüploade externe data. Zoals staat beschreven in Visser et al. (2022), is het minimaliseren van het risico op onthulling een belangrijke exportregel. Deze regel geldt zowel voor personen als voor groepen. Het CBS heeft hiervoor outputrichtlijnen opgesteld. Een tweetal relevante outputrichtlijn voor dit rapport zijn dat: het minimaal aantal waarnemingen voor een cel of een datapunt 10 (ongewogen) eenheden is. Daarnaast mag bij frequentietabellen geen enkele cel meer dan 90% van het totaal aantal eenheden in een rij of kolom bevatten. Indien dit het geval is, mag ook het rij- of kolomtotaal niet meer in de export vermeld worden, dit om terugrekenen te voorkomen. Indien in dit rapport in een tabel of figuur geen waarde staat weergegeven, mocht deze output vanwege deze richtlijnen niet geëxporteerd worden.

Wat de inzet en kosten betreft zijn de analyses beschrijvend van aard. Bij het vergelijken van de verschillende typen en het beschrijven van de afzonderlijke typen worden in dit rapport alleen typen 1 tot en met 15 meegenomen. Hiervoor is gekozen omdat we aan al deze typen duiding kunnen geven met behulp van de eerder opgestelde typologie (Visser, et al., 2022). Type 16 betreft een verzameling van ondertoezichtgestelden die om verschillende redenen niet zijn ingedeeld in deze typologie. De uitkomsten van type 16 worden beschreven in hoofdstuk 3 maar niet in hoofdstuk 5, omdat hiervoor de inhoudelijke duiding ontbreekt.

⁵ Voor advies gelden geen urennormen meer in 2016. Dit is een vast budget geworden. Vanaf 2016 geldt ook een andere financieringsstructuur voor de gedragsinterventies. Vanaf dat moment verloopt de financiering hiervan via ForZo en niet meer via het Ministerie. Daarom zijn bij advies en gedragsinterventies de urennormen aangehouden zoals die golden in het voorgaande jaar (2015).

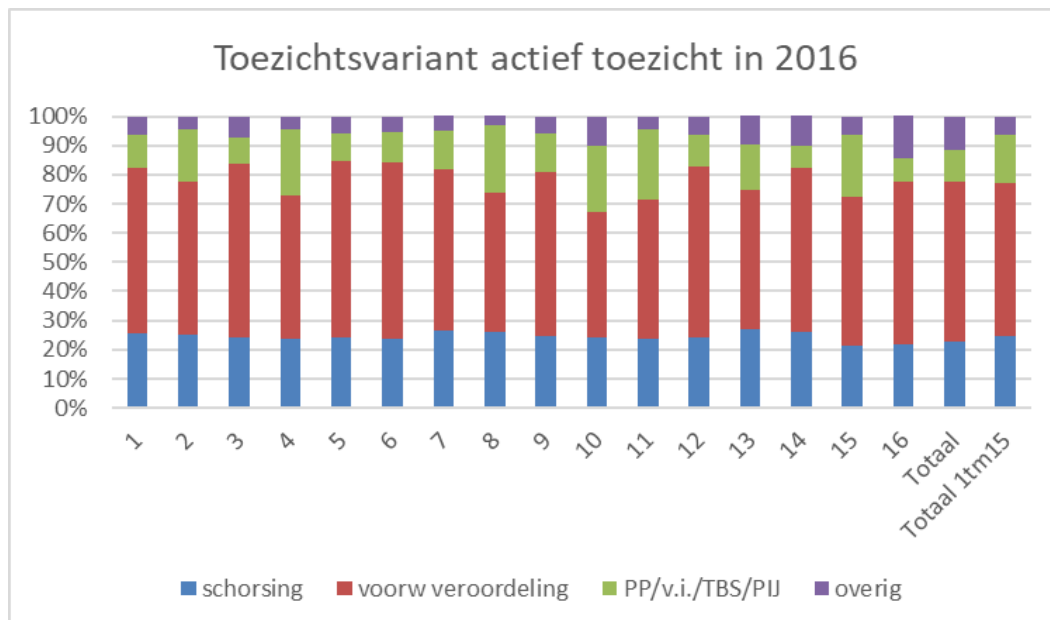
3 Inzet in cijfers

In dit hoofdstuk staat de inzet tijdens reclasseringstoezicht centraal: vanaf de binnenkomst van de eerste toezichtsoopdracht voor een reclassent gaat de reclassering aan de slag met deze opdracht. Voor een reclassent kunnen er meerdere toezichtsoopdrachten (deels) tegelijk lopen. Deze opdrachten zijn onderdeel van een toezichtsprogramma dat een toezichthouder of een administratief medewerker aanmaakt in het primaire processysteem IRIS. In paragraaf 3.1 staat de fase van instroom van toezichtsoopdrachten centraal. Vervolgens wordt de inrichting van het toezichtsprogramma beschreven in paragraaf 3.2. Hierin staan de gestelde doelen op verschillende leefgebieden centraal, of er inzet is van elektronische monitoring, gedragsinterventies en plaatsingen forensische zorg tijdens het toezicht. In paragraaf 3.3 staat het verloop en de afsluiting van het toezicht centraal. Hierin komen onder meer het aantal toezichthouders/hoofduitvoerders, berispingen, waarschuwingen, TUL-adviezen tijdens het toezicht, de duur en de afloop van het toezichtsprogramma aan de orde. De deelpopulatie waarover in dit hoofdstuk wordt gerapporteerd bestaat uit de reclassenten die een actief reclasseringstoezicht hebben in 2016, ongeacht het startjaar (n=31.276, deelpopulaties B en C uit figuur 1).

3.1 Instroom van reclasseringsopdrachten

3.1.1 Toezichtsvarianten

Opdrachten voor reclasseringstoezicht kunnen in verschillende strafrechtelijke varianten worden opgelegd. Iets meer dan de helft (55%) van de toezichtsoopdrachten zijn *toezichten voorwaardelijke veroordelingen*, al dan niet met een onvoorwaardelijk deel. Bijna een kwart (23%) zijn *toezichten schorsing preventieve hechtenis*. *Toezichten na een detentieperiode en TBS/PIJ-toezichten* komen met 11% verhoudingsgewijs net zo vaak voor als de overige toezichten (ook 11%).

Figuur 2. Toezichtsvariant opgelegd toezichtsoopdracht actief in 2016

3.1.2 Opgelegde bijzondere voorwaarden

Per toezicht is gekeken of en zo ja, welke bijzondere voorwaarden zijn gekoppeld aan de toezichtsoopdracht. Indien een specifieke bijzondere voorwaarde meermaals is opgelegd, wordt deze eenmaal meegeteld. Meldplicht wordt niet apart benoemd, omdat deze aan elk toezicht is gekoppeld. De percentages in tabel 4 geven het aandeel toezichtsoopdrachten aan waarbij de betreffende bijzondere voorwaarde is opgelegd. Bij bijna tweederde (63%) van de toezichtsoopdrachten is minimaal één behandelverplichting opgelegd. Dit is de meest voorkomende bijzondere voorwaarde. Een contactverbod (17%) en een drugs- en/of alcoholverbod (15%) zijn na een behandelverplichting de meest voorkomende bijzondere voorwaarden. Het aandeel van deze voorwaarden is aanzienlijk lager dan dat van de behandelverplichting.

Tabel 4. Aandeel met minimaal één opgelegde bijzondere voorwaarde toezichtsoopdracht actief 2016.

Type	BV	GI	CV	LV	LG	DA	BW	OZ	N totaal
1	65,6%	15,9%	19,8%	12,5%	13,1%	10,8%	25,8%	25,4%	905
2	76,0%	14,3%	21,6%	15,0%	18,4%	29,0%	43,1%	41,0%	728
3	76,1%	12,0%	18,6%	13,1%	12,3%	25,3%	12,1%		656
4	64,1%	17,3%	19,3%	13,0%	19,4%	22,9%	21,2%	24,0%	1.072
5	66,8%	16,8%	13,6%		10,8%	15,0%	29,4%	28,9%	647
6	76,2%	12,7%	18,8%	11,2%	14,8%	23,9%	14,4%	17,4%	765
7	71,4%	14,9%	18,9%	12,8%	14,7%	19,2%	20,4%	17,2%	1.078
8	70,6%	15,2%	21,9%	15,7%	15,8%	27,1%	16,3%	21,2%	676
9	68,3%	15,4%	20,5%	10,4%	14,3%	18,8%			589
10	54,7%	11,5%	19,6%	10,6%	22,7%	15,9%	23,4%	18,4%	1.635
11	72,2%	14,4%	23,2%	14,7%	17,1%	30,3%	29,8%	25,5%	706
12	72,6%	13,8%	17,3%	11,1%	14,6%	21,1%	37,3%	37,3%	521
13	68,0%		21,0%	15,1%	14,1%	30,5%	42,3%	37,5%	482
14	71,6%	12,7%	12,3%			21,4%	10,4%		416
15	56,4%	15,0%	16,8%	12,0%	20,2%	16,9%	11,7%	11,2%	1.141
16	60,7%	11,9%	15,1%			11,3%	14,5%	11,2%	19.259
Totaal	63,1%		16,6%		11,0%	15,0%	11,2%	13,9%	31.276
Totaal 1tm15	67,5%	14,2%	19,0%	12,2%	16,5%	20,9%	19,0%	18,3%	12.017

Legenda

BV Behandelverplichting
GI Gedragsinterventie
CV Contactverbod
LV Locatieverbod

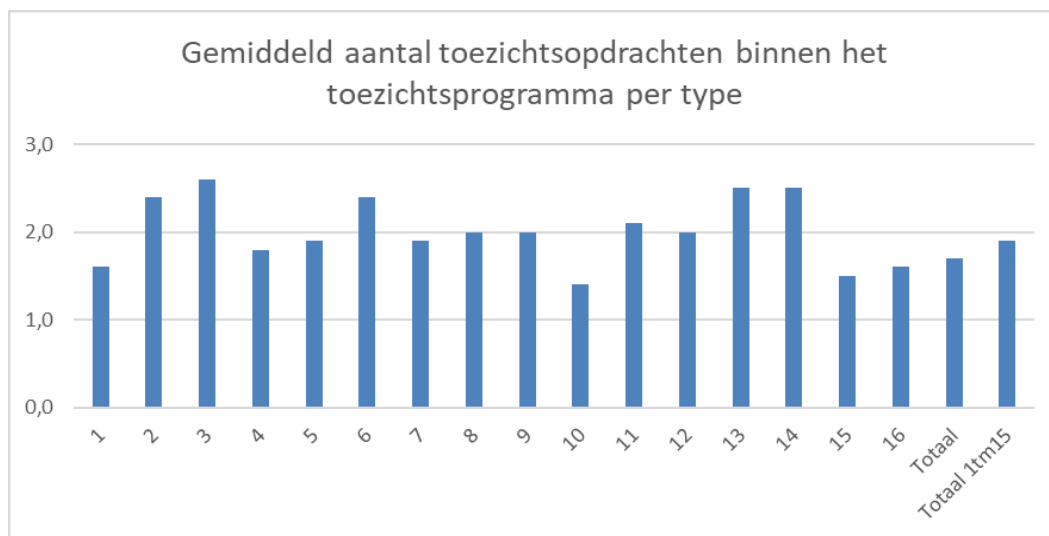
LG Locatiegebod
DA Drugs of alcoholverbod
BW Begeleid wonen of maatschappelijke opvang
OZ Opname in een zorginstelling

NB In tabel 4 is voorwaardelijke celopmaak toegepast. Hierbij zijn celkleuren gebruikt die zijn gekoppeld aan celwaarden. Een 3-kleurenschaal helpt bij het vergelijken van een cellenbereik door een gradatie van drie kleuren te gebruiken. De tint van de kleur stelt hogere waarden, middenwaarden of lagere waarden voor dan het Totaal 1 tm 15 binnen de kolom van de bijzondere voorwaarde. Lege cellen betekenen dat de inhoud hiervan niet door de exportcontrole van het CBS is gekomen.

Tussen de typen zit weinig diversiteit in de opgelegde bijzondere voorwaarden. Er zijn twee variabelen waarbinnen wel een verschil op type niveau zichtbaar is. De bijzondere voorwaarden *opname in een zorginstelling* en *begeleid wonen of maatschappelijke opvang* komen vaker voor bij toezichtsoverdrachten voor de typen 2, 12 en 13. Typen 2, 11 en 13 hebben ook relatief vaak een drugs- en/of alcoholverbod.

3.1.3 Aantal toezichtsoverdrachten binnen het toezichtsprogramma

Binnen een toezichtsprogramma kunnen verschillende toezichtsoverdrachten worden uitgevoerd. Zo kunnen er meerdere overdrachten *toezicht voorwaardelijke veroordeling* zijn, of kunnen overdrachten elkaar opvolgen. Voorbeelden van overdrachten die elkaar binnen een programma kunnen opvolgen zijn een *schorsingstoezicht* die wordt opgevolgd door een *toezicht voorwaardelijke veroordeling*, of een *toezicht in het kader van een penitentiaal programma* dat wordt opgevolgd door een *toezicht voorwaardelijke invrijheidsstelling*. Als een type gemiddeld meerdere overdrachten heeft binnen het toezichtsprogramma duidt dit op meer gelijktijdige/opvolgende overdrachten. Deze overdrachten kunnen onderdeel zijn van dezelfde zaak (parketnummer), maar het kunnen ook verschillende overdrachten op basis van verschillende zaken zijn.

Figuur 3. Gemiddeld aantal toezichtsoverdrachten binnen toezichtsprogramma per type.

Gemiddeld zijn er 1,7 overdrachten binnen een toezichtsprogramma. Typen 2, 3, 6, 13 en 14 hebben gemiddeld met ongeveer 2,5 overdrachten de meeste aantal toezichtsoverdrachten. Typen 1, 10 en 15 hebben met ongeveer 1,5 overdrachten het minste aantal overdrachten.

3.2 Inrichting van het toezicht

3.2.1 Gestelde doelen per leefgebied

Als afgeleide van de opgelegde bijzondere voorwaarden en de behoeften van de reclassent stelt de toezichthouder samen met de reclassent doelen vast. Deze doelen vallen binnen de tien verschillende leefgebieden waarop de reclassering inzet.

De top 10 van de meest naar minst voorkomende leefgebieden waarop minimaal één toezichtsdoel is opgesteld staat in tabel 5.

Tabel 5. Top 10 leefgebied doelen naar aandeel voorkomen in toezichtsoverdrachten.

Top	Leefgebied doelen	% Toezichtsoverdrachten
1	Denkpatronen, gedrag en vaardigheden	68%
2	Opleiding en werk	52%
3	Inkomen en omgaan met geld	49%
4	Huisvesting en wonen	42%
5	Drugsgebruik	33%
6	Relatie, partner, gezin en familie	25%
7	Alcoholgebruik	23%
8	Procriminele houding	21%
9	Relatie vrienden en kennissen	20%
10	Geschiedenis antisociale gedragingen	14%

Bij bijna 70% van de toezichtsoverdrachten zijn doelen gesteld op het leefgebied *denkpatronen, gedrag en vaardigheden*. Bij ongeveer de helft van de overdrachten zijn er doelen op de leefgebieden *opleiding en werk* en *inkomen en omgaan met geld*. Doelen op het leefgebied *geschiedenis van antisociale gedragingen* (14%) wordt bij het minst aandeel van de overdrachten gesteld.

Tabel 6. Aandeel met minimaal één toezichtsdoel op de leefgebieden per type

Type	AG	DV	DG	AS	HW	IG	OW	PH	RP	RV	N totaal
1	20,1%	75,8%	19,0%	10,8%	27,2%	38,2%	47,2%	17,8%	29,0%	19,8%	905
2	28,6%	67,4%	42,9%	20,6%	51,6%	51,2%	56,6%	23,2%	21,6%	19,9%	728
3	29,0%	65,9%	53,0%	21,2%	64,6%	60,5%	52,9%	28,4%	24,8%	21,5%	656
4	29,0%	67,4%	23,2%	12,0%	33,1%	40,6%	51,3%	17,8%	28,8%	16,7%	1.072
5	18,5%	68,3%	41,4%	12,2%	51,8%	62,6%	57,3%	20,9%	24,3%	21,0%	647
6	25,6%	68,6%	48,2%	17,4%	58,7%	61,3%	58,7%	26,1%	23,8%	22,1%	765
7	24,9%	71,2%	35,3%	13,0%	41,6%	52,3%	59,4%	19,2%	24,1%	19,9%	1.078
8	25,4%	71,9%	36,8%	18,3%	41,1%	43,5%	55,3%	23,4%	29,4%	22,0%	676
9	23,3%	69,3%	29,5%	14,9%	41,1%	50,4%	50,8%	24,8%	20,5%	20,0%	589
10	16,1%	66,7%	11,3%		20,6%	28,5%	39,7%	14,4%	25,6%	15,8%	1.635
11	24,5%	71,1%	44,3%	20,1%	49,3%	57,6%	56,9%	24,6%	28,2%	22,1%	706
12	24,2%	68,3%	43,2%	12,7%	60,1%	65,5%	57,0%	21,3%	26,5%	22,5%	521
13	21,4%	56,2%	46,5%	19,9%	54,6%	51,2%	46,3%	28,2%	15,4%	19,7%	482
14	24,0%	66,6%	54,1%	15,4%	63,5%	61,1%	56,3%	29,8%	21,2%	22,4%	416
15	18,8%	65,2%	23,3%		36,6%	53,4%	54,1%	16,4%	25,9%	17,2%	1.141
16	17,4%	55,9%	22,4%		32,5%	38,4%	39,4%	14,5%	21,7%	19,5%	19.259
Totaal	19,5%	60,6%	26,5%	11,1%	36,3%	42,5%	44,4%	17,0%	23,0%		31.276
Totaal 1tm15	23,0%	68,2%	32,9%	13,9%	42,4%	49,1%	52,4%	21,0%	25,2%	19,5%	12.017

Legenda

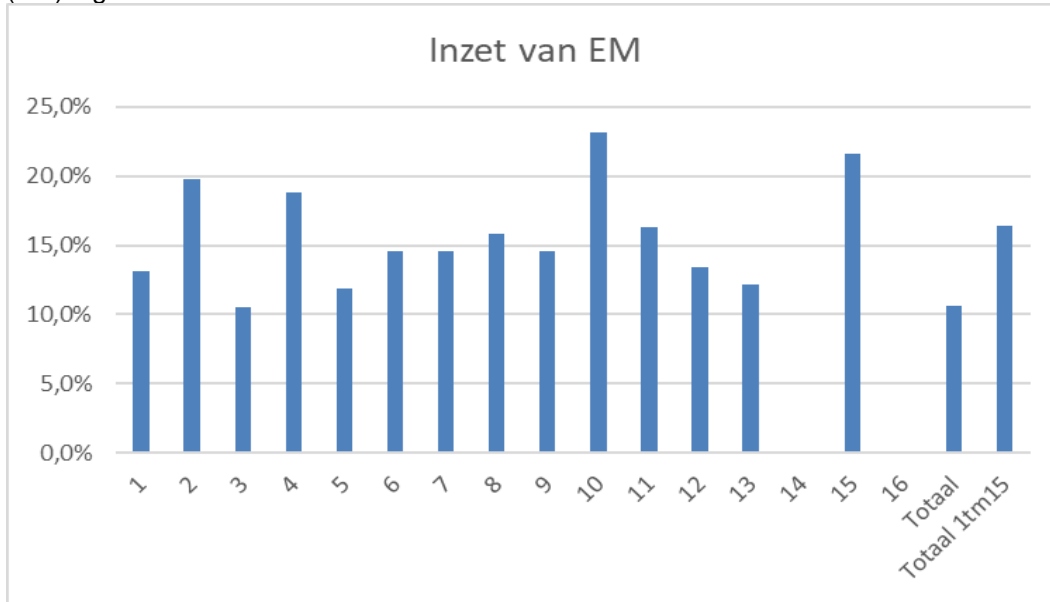
AG Alcoholgebruik	IG Inkomen_omgaan_geld
DV Denkpatronen_gedrag_vaardigheden	OW Opleiding_werk
DG Drugsgebruik	PH Procriminele_houding
AS Geschiedenis_antisociaal_gedragingen	RP Relatie_partner_gezin_familie
HW Huisvesting_wonen	RV Relatie_vrienden_kennissen

NB In tabel 6 is voorwaardelijke celopmaak toegepast. Hierbij zijn celkleuren gebruikt die zijn gekoppeld aan celwaarden. Een 3-kleurenschaal helpt bij het vergelijken van een cellenbereik door een gradatie van drie kleuren te gebruiken. De tint van de kleur stelt hogere waarden, middenwaarden of lagere waarden voor

dan het Totaal 1 tm 15 binnen de kolom van de bijzondere voorwaarde. Lege cellen betekenen dat de inhoud hiervan niet door de exportcontrole van het CBS is gekomen.

3.2.2 Inzet van elektronische monitoring

Tijdens het toezichtsprogramma is bij 11% van de ondertoezichtgestelden elektronische monitoring (EM) ingezet.

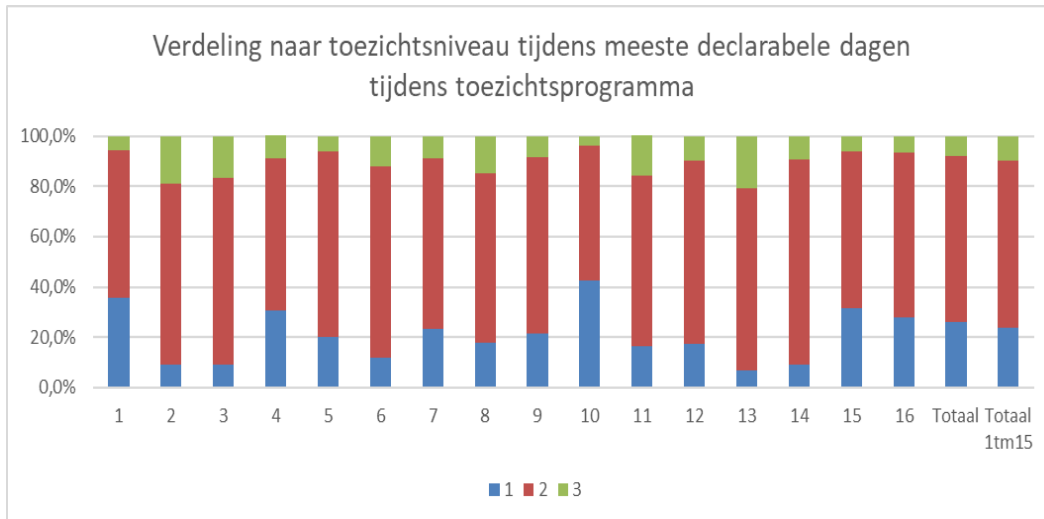

Figuur 4. Aandeel toezichten met inzet EM per type

Uit figuur 4 blijkt dat de typen 10 en 15 met meer dan 20% het grootste aandeel toezichten met inzet van EM hebben. Voor type 14 en 16 mag het aandeel toezichten met inzet van EM niet worden geëxporteerd, naar alle waarschijnlijkheid betekent dit, dat dit in minder dan 10% van de gevallen voorkomt.

3.2.3 Toezichtsniveau tijdens het reclasseringstoezicht

Het toezichtsniveau geeft een beeld van de intensiteit van inzet door de reclassering weer: hoe hoger het niveau, hoe intensiever de inzet. Standaard wordt een toezicht in IRIS (het registratiesysteem van de reclassering) geregistreerd als een toezicht op niveau 2. Indien de toezichthouder het niveau niet aanpast, blijft het toezicht op niveau 2 staan. Bij 66% van de toezichten komt tijdens de looptijd niveau 2 het meest voor, bij 26% niveau 1 en bij 8% niveau 3.

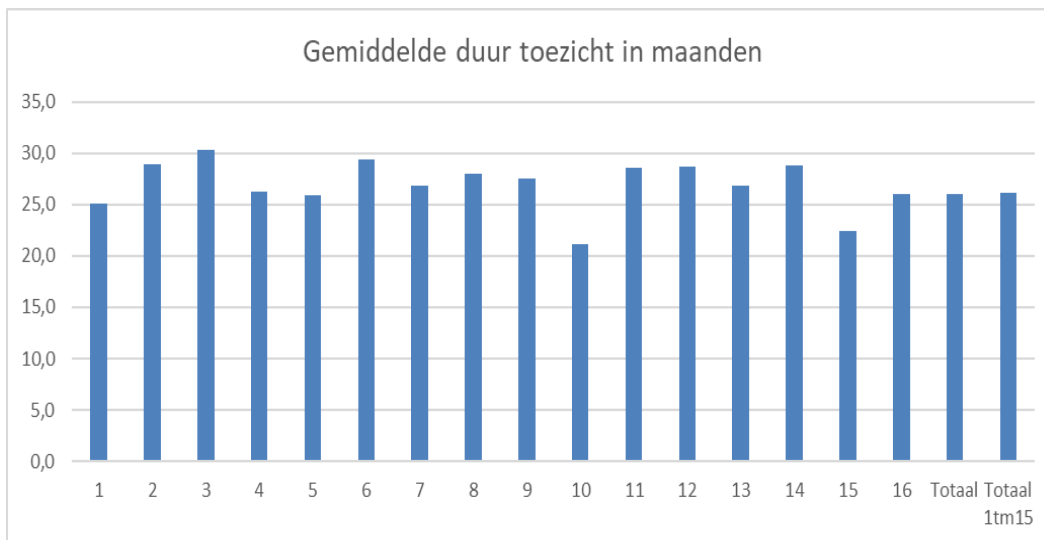

Figuur 5. Verdeling naar toezichtsniveau tijdens meeste declarabele dagen tijdens toezicht.

Toezichtsniveau 3 wordt het vaakst toegepast bij type 13 (21%), type 2 (19%) en type 3 (17%). Deze typen hebben het vaakst toezichtsdagen op het meest intensieve niveau. Het minst intensieve niveau 1 komt het meest voor bij de typen 10 (43%) en 1 (36%).

3.2.4 Duur van het toezichtsprogramma

De gemiddelde duur van een toezichtsprogramma is 26 maanden: iets meer dan 2 jaar.

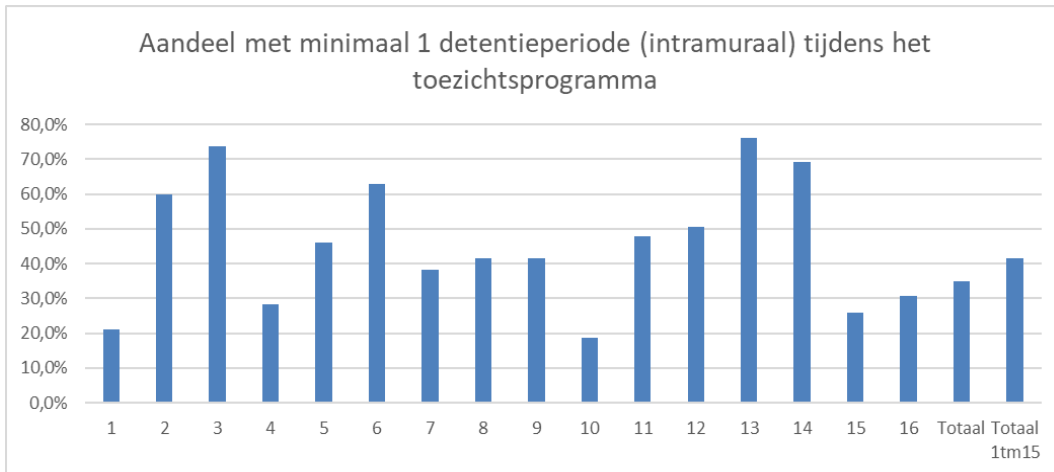

Figuur 6. Gemiddelde duur in maanden van toezichtsprogramma.

De langste gemiddelde toezichtsduur is 30 maanden bij type 3, gevolgd door 29 maanden bij type 6. Type 10 heeft met gemiddeld 21 maanden de kortste toezichtsduur van alle onderscheiden typen.

3.2.5 Intramurale detentieperiodes tijdens toezicht

In de reclasseringsdata is te achterhalen of er een intramurale detentieperiode is geweest tijdens het toezicht. Bij 35% van de toezichtsprogramma's is er minimaal één intramurale detentieperiode geweest.

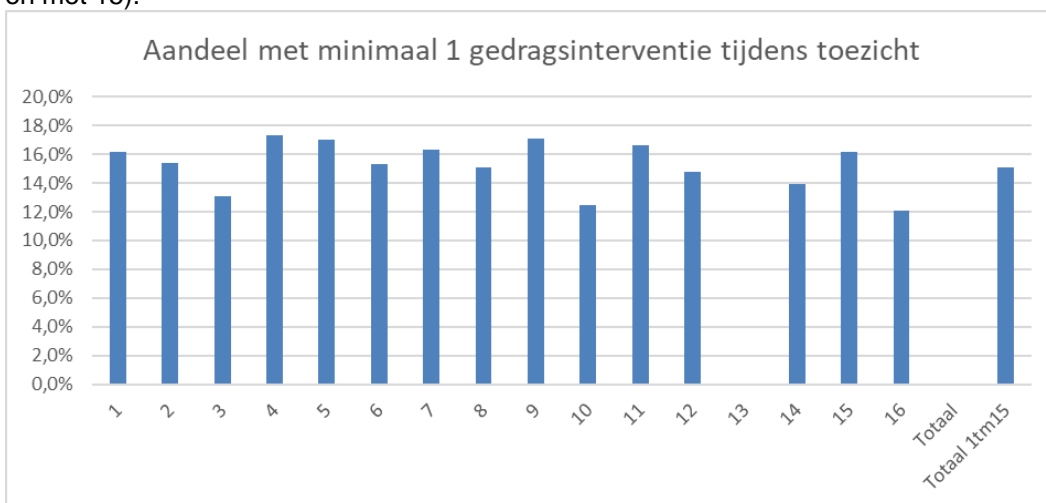

Figuur 7. Aandeel met minimaal 1 detentieperiode (intramuraal) tijdens het toezichtsprogramma.

Het aandeel toezichtsprogramma's met minimaal één intramurale detentieperiode blijkt sterk te verschillen tussen typen (zie figuur 7). Met 76% heeft type 13 het hoogste aandeel personen met minimaal één intramurale detentieperiode tijdens de looptijd van het toezichtsprogramma. Daarna volgt type 3 met 74%. Het minst vaak is er sprake van minimaal één intramurale detentieperiode bij type 1 (21%) en 10 (19%).

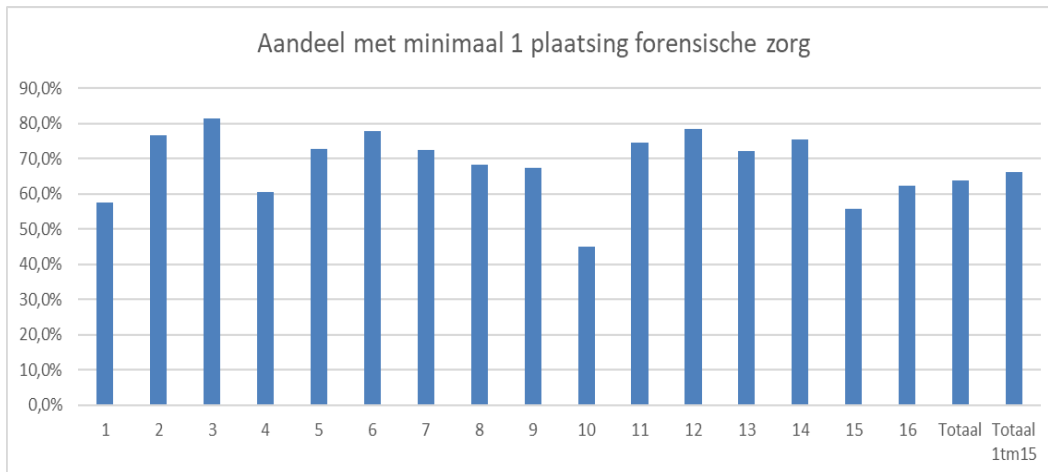
3.2.6 Inzet van gedragsinterventies

Tijdens het toezichtsprogramma is bij minimaal 15 procent één gedragsinterventies ingezet (typen 1 tot en met 15).

Figuur 8. Aandeel met minimaal 1 gedragsinterventie tijdens het toezichtsprogramma.

3.2.7 Plaatsingen forensische zorg

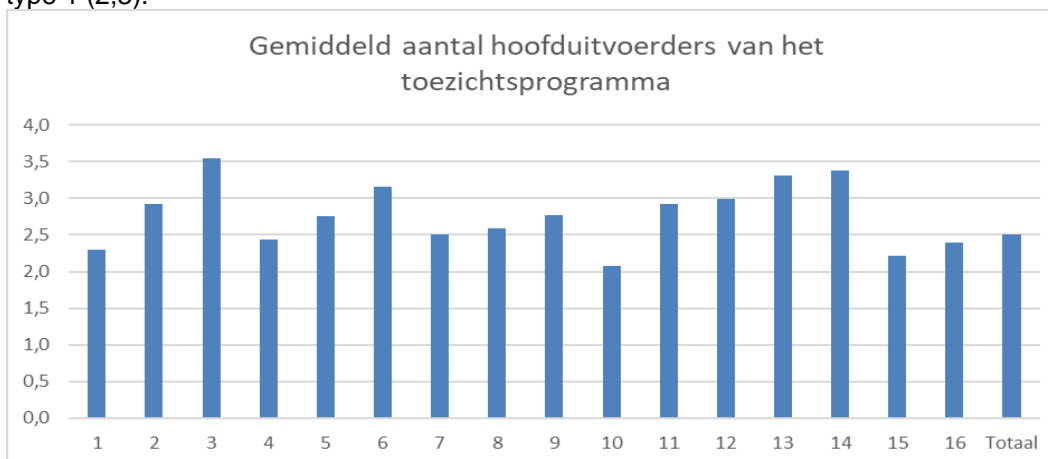
Figuur 9. Aandeel met minimaal 1 plaatsing forensische zorg tijdens het toezichtsprogramma.

64% van alle mensen onder toezicht hebben minimaal één plaatsing forensische zorg gekregen binnen hun toezichtsprogramma. Opvallend is dat type 10 met 45% van de toezichtsprogramma's met minimaal één plaatsing forensische zorg verreweg het laagste aandeel heeft van alle typen. De typen met het grootste aandeel met minimaal één plaatsing forensische zorg zijn type 3 (81%), type 12 (78%) en type 6 (78%).

3.3 Verloop en afsluiting van het toezicht

3.3.1 Verschillende hoofdvoerders

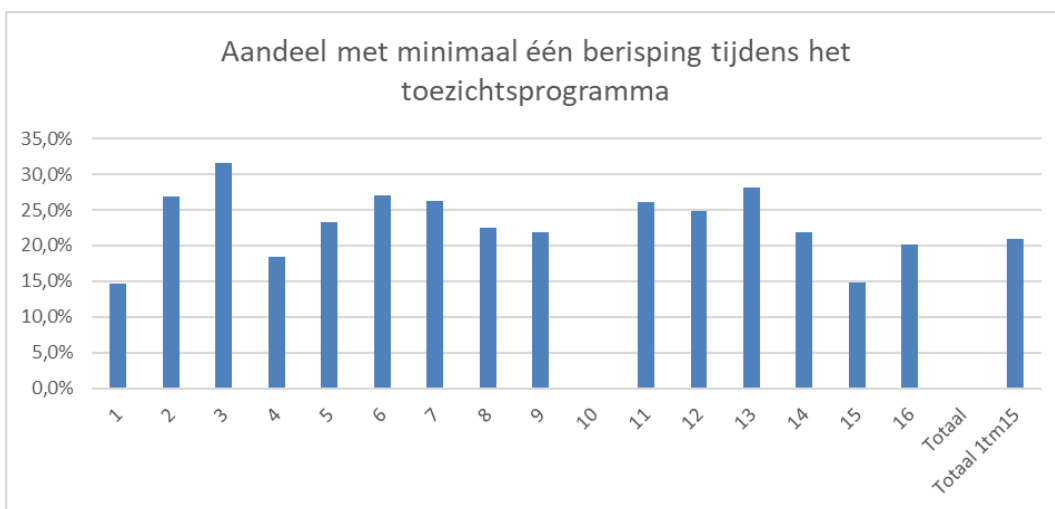
Tijdens het toezicht kunnen er meerdere toezichthouders na elkaar de hoofdvoerder van dit toezicht zijn. Deze wisseling kan verschillende oorzaken hebben, zoals langdurige ziekte en/of een andere baan van de toezichthouder. Dit heeft altijd tot gevolg dat tussen de nieuwe hoofdvoerder en de reclassent een nieuwe werkaliantie moet worden opgebouwd. Gemiddeld gaat het tijdens de looptijd van het toezichtsprogramma om 2,5 hoofdvoerders. Dit gemiddelde ligt met gemiddeld meer dan 3 hoofdvoerders het hoogst bij de typen 3, 13 en 14. En het laagst bij type 10 (2,1), type 15 (2,2) en type 1 (2,3).

Figuur 10. Gemiddeld aantal hoofdvoerders van het toezichtsprogramma.

3.3.2 Berispingen

Als een reclassent zich niet aan zijn afspraken houdt of ander ongepast gedrag vertoont, kan een toezichthouder een berisping geven. Bij 21% (typen 1 t/m 15) is minimaal één berisping gegeven.

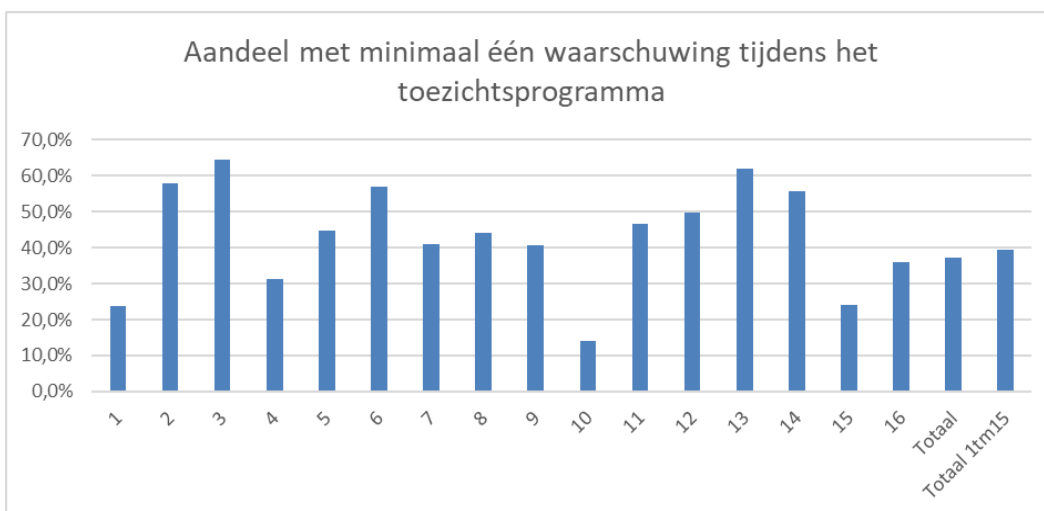

Figuur 11. Aandeel met minimaal één berisping tijdens het toezichtsprogramma.

*in verband met de exportregels van CBS ontbreekt het totale percentage zodat het ontbrekende percentage van type 10 niet herleidbaar is

3.3.3 Waarschuwingen

Naast een berisping kan een toezichthouder ook een waarschuwing geven. Een waarschuwing weegt zwaarder dan een berisping. In 37% van de toezichten is minimaal één waarschuwing gegeven.

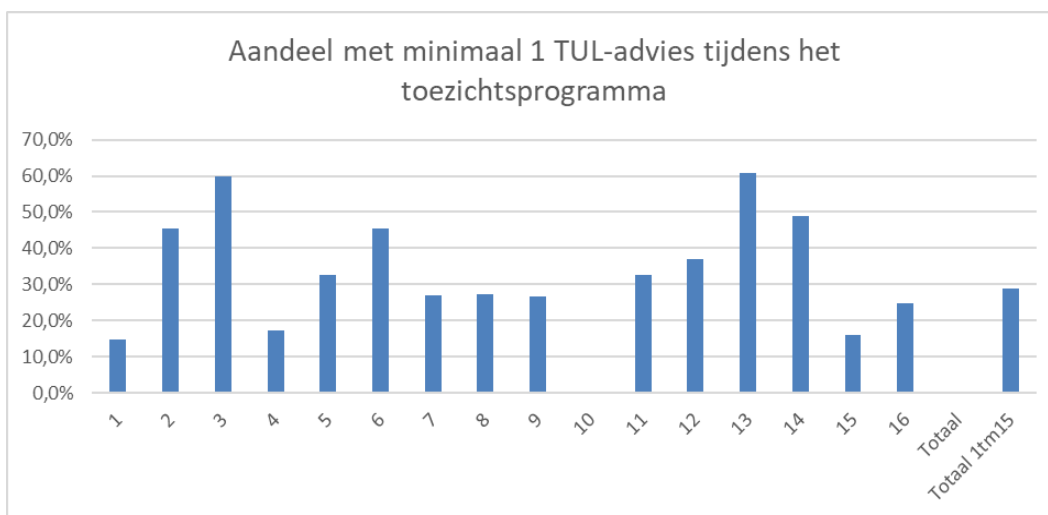

Figuur 12. Aandeel met minimaal één waarschuwing tijdens het toezichtsprogramma.

3.3.4 TUL-adviezen

Een toezichthouder heeft de mogelijkheid om advies tot tenuitvoerlegging (TUL) te geven aan de opdrachtgever van het toezicht. Dit betreft het (gedeeltelijk) omzetten van een voorwaardelijke straf in een onvoorwaardelijke straf. Dit advies wordt bijvoorbeeld afgegeven wanneer iemand zich ondanks

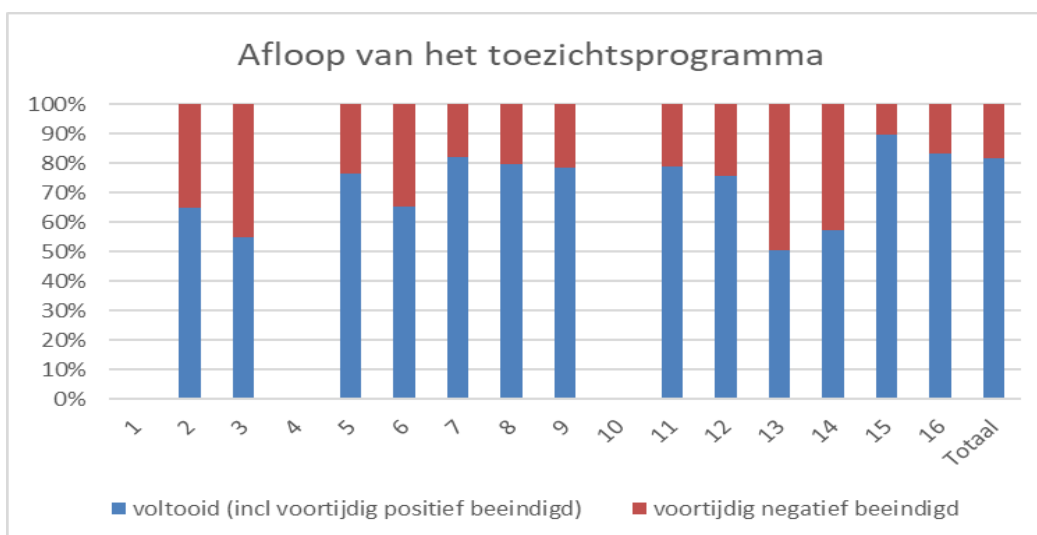
berispingen en/of waarschuwingen niet aan afspraken houdt of ongepast gedrag blijft vertonen. Gemiddeld is er voor 29% van de toezichtsprogramma's (typen 1 tot en met 15) minimaal één TUL-advies gegeven.

Figuur 13. Aandeel met minimaal 1 TUL-advies tijdens het toezichtsprogramma.

3.3.5 Afloop / slagingspercentage

Toezichtsprogramma's kunnen worden afgesloten omdat ze voltooid zijn (incl. voortijdig positief beëindigd) of omdat ze (voortijdig) negatief beëindigd worden. Het aandeel voltooide toezichten is voor alle typen samen 82%.

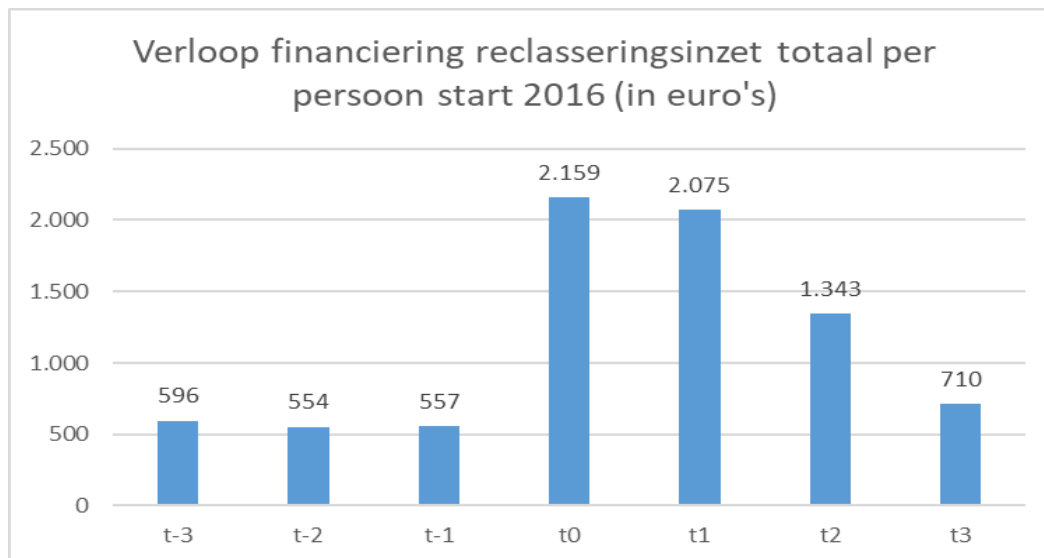
Figuur 14. Afloop van het toezichtsprogramma (afsluitreden laatste opdracht, indien programma is geëindigd voor 01-01-2020).

4 Kosten in cijfers

In hoofdstuk 3 is stilgestaan bij de inzet van de reclassering bij ondertoezichtgestelden. In dit hoofdstuk staan de kosten van reclasseringsinzet centraal. Hierbij gaat het om verschillende soorten reclasseringsinzet, zowel toezichtsoverdrachten als andere vormen van inzet. De deelpopulatie waarover in dit hoofdstuk wordt gerapporteerd bestaat uit de reclassenten waarvoor reclasseringsinzet is gestart in 2016 (n=49.300, deelpopulatie D uit figuur 1). In paragraaf 4.1 wordt gekeken naar de kosten van de totale reclasseringsinzet per persoon en de onderverdeling op basis van de verschillende soorten inzet. In paragraaf 4.2 wordt specifiek stil gestaan bij de groep ondertoezichtgestelden uit deelpopulatie D en verschillende typen, waarbij de vraag centraal staat welke typen wat betreft de kosten het meest opvallen.

4.1 Kosten reclasseringsinzet totaal

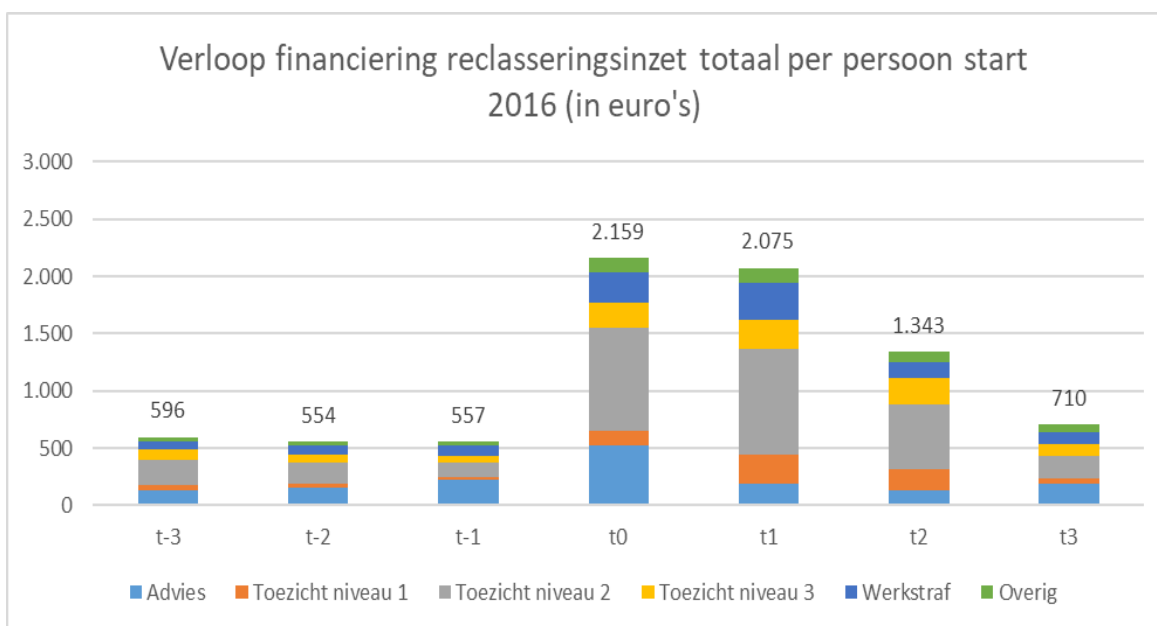
De groep reclassenten die is gestart in 2016 met reclasseringsinzet (n=49.300, deelpopulatie D uit figuur 1) heeft in de periode van drie jaar daarvoor en tot en met drie jaar daarna gemiddeld meer dan 1.100 euro jaarlijks per persoon gekost. Zoals is te zien in figuur 15 ligt de piek qua kosten in het startjaar (t0) met ruim 2.100 euro. Dit is verklaarbaar omdat dit het startjaar van de reclasseringsinzet is. In de jaren voor het gekozen startjaar kan het zijn dat er als reclasseringsinzet is geweest, in dit geval zijn er ook reclasseringskosten: ruim 500 euro gemiddeld per jaar. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat een reclasseringsadvies is uitgebracht in de periode voordat in het startjaar een toezicht is begonnen. Of dat er al een andere werkstraf is uitgevoerd voordat in 2016 met een andere werkstraf is gestart. In de drie jaren na t0 lopen de kosten sterk terug met ruim 2.000 euro in het eerste jaar, ruim 1.300 euro in het tweede jaar tot 710 euro in het derde jaar. Het totaal over deze zeven jaar is gemiddeld bijna 8000 euro. Dit is exclusief eventuele kosten die in de periode voor t-3 en de periode na t3 nog gemaakt worden.

Figuur 15. Verloop financiering reclasseringsinzet totaal (n= 49.300) gemiddeld per persoon (in euro's)

De onderverdeling van de kosten naar type reclasseringsinzet, ziet er als volgt uit: voor de totale periode 2013 tot en met 2016 zijn meer dan de helft van de kosten (61%) gedeclareerd vanwege reclasseringstoezicht. Na toezicht zijn de grootste kostenposten advies (19%) en werkstraf (13%). De categorie *overige soorten reclasseringsinzet* beslaat 7% van de kosten.

Ten aanzien van de kosten kan er voor het onderdeel toezicht een verdere uitsplitsing worden gemaakt. De declaratie van toezichten wordt gedaan door de dagen van toezicht te tellen op drie verschillende niveaus. Hierbij is de 'lichtste' intensiteit niveau 1 en de 'zwaarste' intensiteit niveau 3. Het verschil tussen deze niveaus betreft voornamelijk de contactfrequentie (Verweij & Weijters, 2021). De toezichtskosten (61%) bestaan voor het grootste deel uit kosten voor toezicht op niveau 2 (39%), gevolgd door niveau 3 (13%) en niveau 1 (9%).

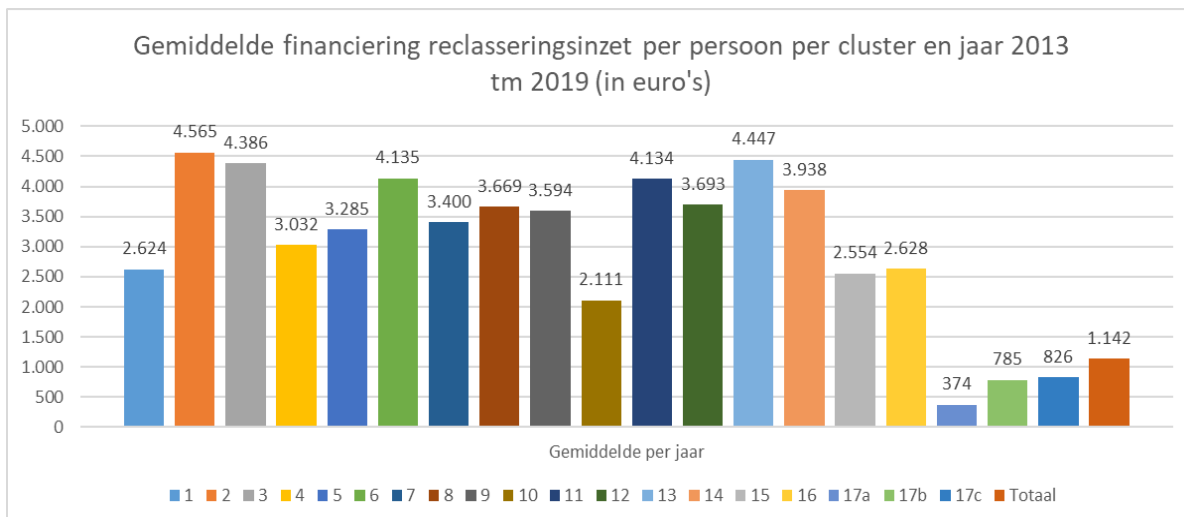
Figuur 16. Verloop financiering reclasseringsinzet totaal (n= 49.300) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

4.2 Kosten naar typen

In deze paragraaf staan de kosten op typeniveau centraal. Zoals in 2.1.3. *Deelpopulatie inzet en kosten* beschreven, betreft dit de typen 1 t/m 16 met een toezicht **gestart** in 2016 (n=11.303, zie tabel 3 deelpopulatie D gestart in 2016). De verschillende subgroepen onder type 17, betreffen andere vormen van inzet dan reclasseringstoezicht. Wederom gaat het in deze paragraaf om de subgroep die is **gestart** in 2016 (n=37.997, zie tabel 3 deelpopulatie D gestart in 2016). Type 17a bevat reclassenten met alleen een werkstraf in 2016, type 17b bevat reclassenten met alleen advies en type 17c heeft alleen reclassenten met een combinatie van advies en een werkstraf. Tezamen vormen deze typen 1 tot en met 17 deelpopulatie D uit figuur 1 (n=49.300).

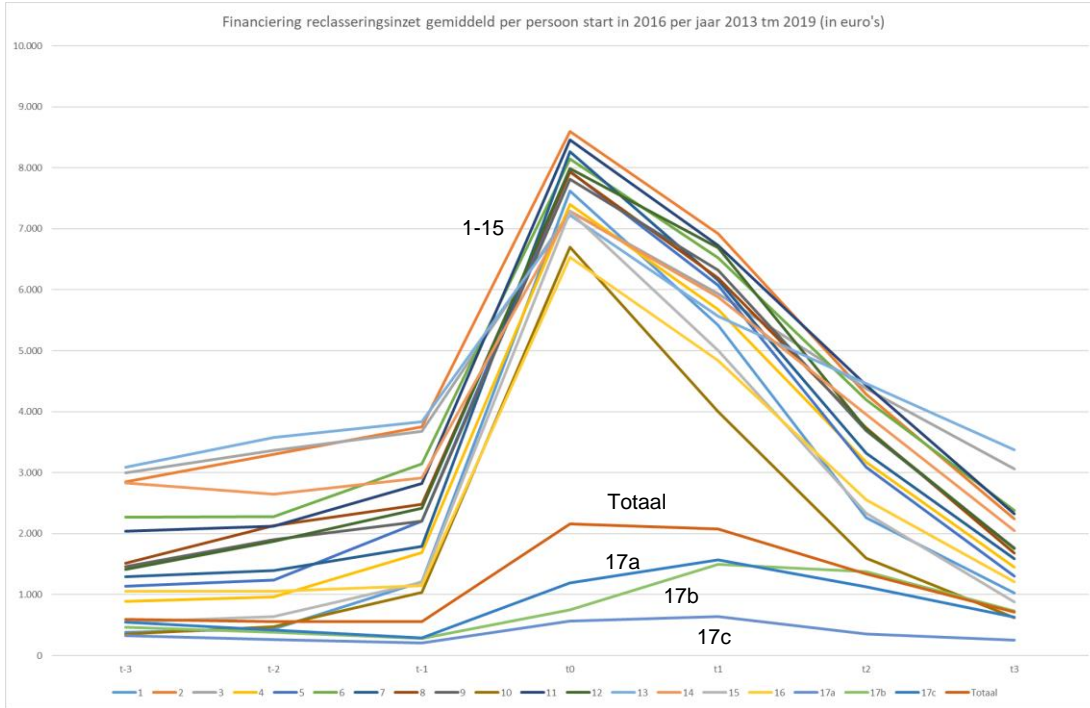
Uit figuur 17 blijkt dat de gemiddelde kosten per jaar voor de typen 1 tot en met 16 hoger zijn dan voor de typen 17a tot en met 17c. Dit komt doordat toezicht een verhoudingsgewijs duurere vorm van reclasseringsinzet is dan advies en/of werkstraf. De typen met de hoogste gemiddelde reclasseringskosten per persoon zijn typen 2, 3, 6, 11 en 13. De gemiddelde kosten voor deze typen zijn hoger dan 4.000 euro, een stuk hoger dan de 1.100 euro voor de totale groep. Van de typen waarvan een toezicht is gestart in 2016 (1 t/m 16), heeft type 10 met iets meer dan 2.000 euro gemiddeld per persoon de laagste jaarlijkse kosten. Andere typen met kosten onder de 3.000 euro zijn 1, 15 en 16.

De typen 17, die een andere vorm van reclasseringsinzet hebben (dus *geen* toezicht), hebben de laagste gemiddelde kosten: onder de 1.000 euro gemiddeld jaarlijks per persoon. Daarbinnen heeft type 17a, met alleen werkstraf in 2016, de laagste gemiddelde kosten met minder dan 400 euro per persoon.

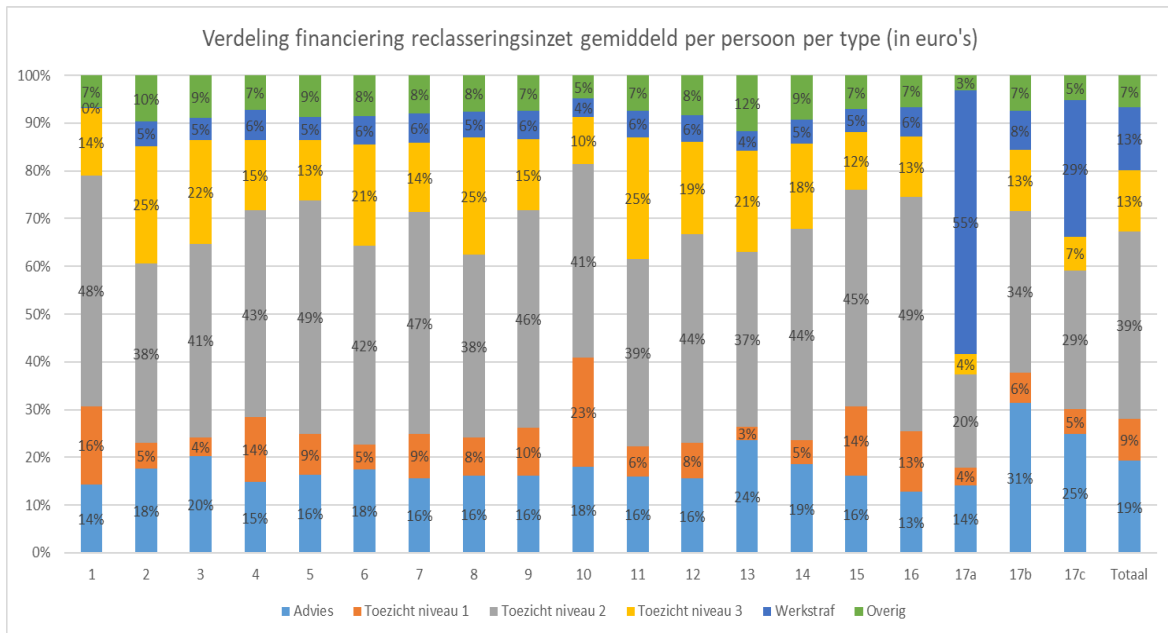
Figuur 17. Financiering reclasseringsinzet gemiddeld per persoon per jaar, totaal (n= 49.300) en per type 2013 t/m 2019 (in euro's)

Voor elk type geldt dat de gemiddelde kosten per persoon het hoogst zijn op t0 (2016), het jaar waarin de reclasseringsinzet is gestart (zie figuur 18). Bij de typen 2, 6, 7 en 11 liggen deze kosten op t0 zelfs boven de 8.000 euro gemiddeld in dat jaar per persoon. De laagste kosten voor de typen die gestart zijn met toezicht liggen boven de 6.500 euro bij de typen 10 en 16. Voor alle typen geldt dat er reclasseringskosten zijn gemaakt in de drie jaar voor reclasseringsinzet in t0 en dat de kosten in de drie jaar daarna flink afnemen. Ook is in figuur 18 te zien dat de typen 17, met alleen advies en/of werkstraf op t0, ook in de drie jaren voor en in de 3 jaren fors lagere kosten hebben dan de types gestart met een toezicht.

Figuur 18. Verloop financiering reclasseringsinzet totaal (n= 49.300) gemiddeld per persoon naar type per jaar en totaal 2013 t/m 2019 (in euro's)

De kosten zijn verdeeld naar verschillende soorten inzet per type (zie figuur 19). Ook hierin wordt duidelijk dat de kosten bij de typen 1 t/m 16 voor het allergrootste deel uit reclasseringstoezicht bestaan.

Figuur 19. Verdeling financiering reclasseringsinzet gemiddeld per persoon totaal (n=49.300) per type 2013 t/m 2019 (in euro's)

5 Inzet en kosten per type

In dit hoofdstuk worden de inzet en kosten per type verder uitgewerkt. Daarbij wordt onder andere ingegaan op de duur van het toezicht, de gestelde doelen tijdens toezicht naar leefgebied en de wijze van afronding van het toezicht.

De in dit hoofdstuk gebruikte typen zijn de typen zoals beschreven in het rapport *Typologie reclassenten* (Visser et al., 2022). Een type is gebaseerd op drie pijlers: (1) individuele readiness to change, (2) contextuele readiness to change en (3) strafbaar gedrag. Op iedere pijler zijn drie uitkomsten mogelijk, groen (positief), geel (midden) en rood (negatief). Aan het begin van de uitwerking op type niveau, wordt kort weergegeven hoe dit type eruit ziet op basis van deze drie pijlers. Voor een uitgebreide uitleg over de gehanteerde werkwijze om tot deze typologie te komen, de betekenis van de pijlers en een beschrijving van de typen, zie Visser et al. (2022).

Aan het eind van iedere paragraaf wordt afgesloten met een tabel en een grafiek welke het verloop van de financiering van reclasseringsinzet laten zien. De *n* voor de tabel en grafiek is lager dan de *n* van het totale type. Zoals toegelicht in 2.1.3. *Deelpopulatie Inzet en kosten per type* komt dit omdat het slechts het deel van de groep betreft die in 2016 met het toezicht is **gestart**.

5.1 Inzet en kosten type 1 (n=905)

Type 1 scoort geel op individuele readiness to change en groen op zowel contextuele readiness to change als strafbaar gedrag. Dit type valt ten opzichte van andere typen relatief licht uit, dit is zichtbaar in de inzet die wordt gepleegd door de reclassering. Toezichtsniveau 2 is voor alle typen het meest gebruikelijk, type 1 bevindt zich ook het meest in niveau 2 (58,8%), dit is echter minder dan gemiddeld, want type 1 bevindt zich in vergelijking met andere typen vaak in niveau 1 (35,6%). Er wordt zelden gebruik gemaakt van niveau 3 (5,6%). Type 1 zit ook weinig vast, 21,2% heeft te maken met minimaal één detentieperiode tijdens het toezichtsprogramma, en als mensen dan vast komen te zitten dan is dit doorgaans voor een korte periode (gemiddeld iets minder dan een maand). 13,1% van type 1 wordt middels elektronische monitoring gevolgd, dat is minder dan gemiddeld. Type 1 wordt daarnaast, iets minder dan gemiddeld geplaatst in forensische zorg (57,6%).

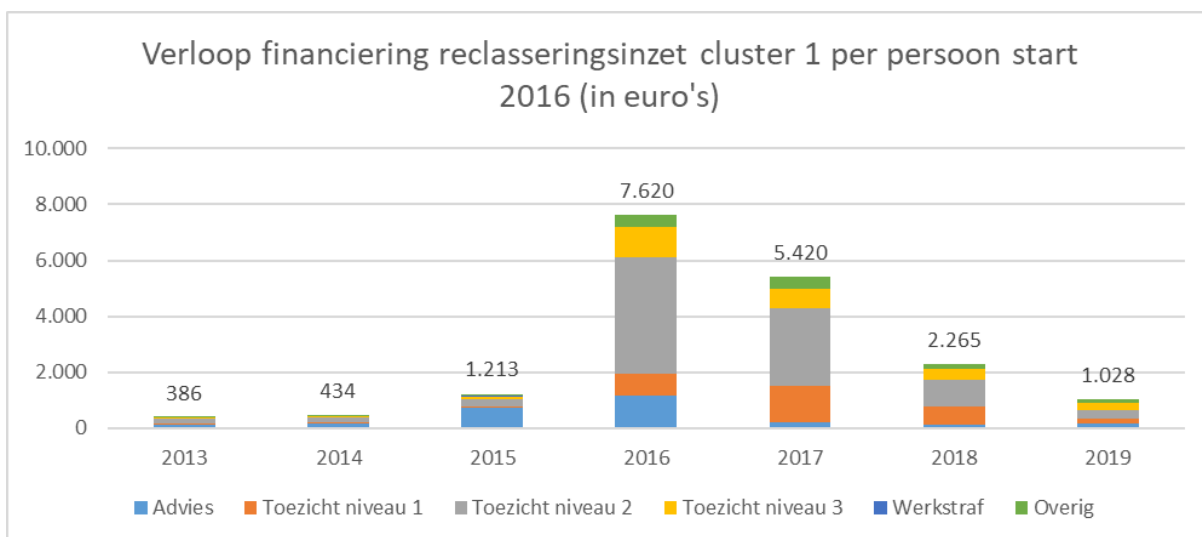
Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Groen
Strafbaar gedrag	Groen

Ten opzichte van andere typen, worden er voor type 1 minder dan gemiddeld doelen gesteld op verschillende leefgebieden, op twee uitschieters na. 75,8% van de mensen in type 1 hebben minimaal één toezichtsdoel gericht op denkpatronen, gedrag en vaardigheden. Van alle typen heeft type 1 hier het vaakst een doel op. Daarnaast heeft type 1 vaker dan gemiddeld een doel gericht op de relatie met partner, gezin of familie (29,0%). Andere doelen die regelmatig gesteld worden zijn: opleiding & werk (47,2%), inkomen & omgaan met geld (38,2%) en huisvesting & wonen (27,2%). Voor de meeste andere typen worden deze doelen vaker gesteld dan voor type 1.

De hoofduitvoerder van het toezicht kan om verschillende redenen wisselen. Een wisseling kan soms gunstig zijn, maar belemmert in veel gevallen de voortgang omdat vertrouwen en werkalliantie opnieuw moeten worden opgebouwd. Type 1 heeft vaak te maken met één (32%) of twee uitvoerders (34,4%). Bovendien gedraagt type 1 zich doorgaans goed tijdens het toezicht, er worden relatief weinig berispingen (14,6%) en waarschuwingen (23,6%) gegeven. 30,1% krijgt met minstens één van beide te maken, in vergelijking met andere typen is dit percentage zeer laag. Logischerwijs worden er dan ook weinig TUL-adviezen gegeven voor type 1 (14,8%).

Tabel 7. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 1 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 1 (N=375)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	120	167	706	1.178	188	125	138	2.621	14%
Toezicht niveau 1	24	42	58	740	1.312	629	213	3.018	16%
Toezicht niveau 2	198	164	246	4.206	2.790	969	300	8.873	48%
Toezicht niveau 3	13	44	125	1.068	686	386	263	2.585	14%
Werkstraf	15	4	2	4	4	3	1	33	0%
Overig	15	13	76	424	439	154	113	1.234	7%
Totaal	386	434	1.213	7.620	5.420	2.265	1.028	18.365	100%
Gemiddelde per jaar	2.624								

Figuur 20. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 1 (n=375) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.2 Inzet en kosten type 2 (n=728)

Type 2 scoort geel op individuele readiness en contextuele readiness en rood op strafbaar gedrag. Type 2 is een bekende van de reclassering en heeft in de meeste gevallen een reclasserings-

verleden. 60% van de mensen heeft minimaal één detentieperiode tijdens het toezichtsprogramma en als mensen vast zitten dan is dit gemiddeld voor zo'n 5 maanden. De mensen in type 2 staan ook iets vaker dan gemiddeld onder elektronisch toezicht (19,8%). Type 2 ontvangt meestal toezicht op niveau 2 (72%), maar krijgt ook vaker dan gemiddeld toezicht op niveau 3 (18,8%). Wie precies toezicht houdt op type 2, verandert met enige regelmaat, 29,4% van de mensen onder type 2 heeft 4 of meer verschillende toezichthouders. Het toezicht loopt niet altijd soepel, 26,9% heeft minimaal één berisping, 58% krijgt minimaal één waarschuwing en 63,3% van de mensen in type 2 krijgt minimaal één berisping en/of waarschuwing. Er wordt dan ook relatief vaak een TUL-advies gegeven (45,5%), 34,9% van de toezichten worden voortijdig negatief beëindigd.

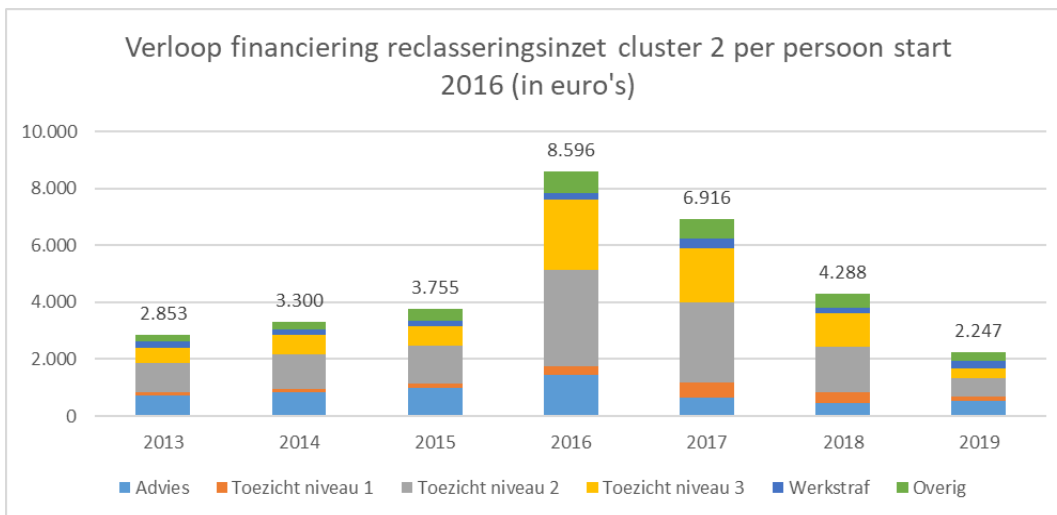
Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Geel
Strafbaar gedrag	Rood

Type 2 heeft problemen op zowel individueel als contextueel vlak, er wordt dan ook veelvuldig doelen gesteld op alle verschillende doelcategorieën. Iets meer dan de helft van de mensen onder type 2 heeft

doelen ten aanzien van de context gesteld: huisvesting & wonen (51,6%), inkomen & omgaan met geld (51,2%) en opleiding & werk (56,6%). Net als alle andere typen worden er veelvuldig doelen gesteld ten aanzien van denkpatronen, gedrag en vaardigheden (67,4%) maar echt opvallend voor type 2 zijn de doelen gesteld ten aanzien van middelengebruik. 28,6% heeft minimaal één doel ten aanzien van het alcoholgebruik en 42,9% heeft minimaal één toezichtsdoel ten aan zien van drugsgebruik. Ten opzichte van andere typen zijn deze percentages hoog. Type 2 wordt ook vaker dan gemiddeld in de forensische zorg geplaatst (76,6%). Daar behoren zij tot één van de vier typen met het hoogste percentage plaatsingen.

Tabel 8. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 2 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 2 (N=291)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	729	838	989	1.452	645	466	535	5.653	18%
Toezicht niveau 1	95	101	146	303	531	362	144	1.681	5%
Toezicht niveau 2	1.053	1.234	1.320	3.366	2.814	1.605	665	12.057	38%
Toezicht niveau 3	515	681	702	2.490	1.923	1.197	327	7.835	25%
Werkstraf	243	205	195	236	330	181	271	1.661	5%
Overig	219	242	403	748	673	477	305	3.067	10%
Totaal	2.853	3.300	3.755	8.596	6.916	4.288	2.247	31.954	100%
Gemiddelde per jaar	4.565								

Figuur 21. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 2 (n=291) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.3 Inzet en kosten type 3 (n=656)

Type 3 scoort geel op individuele readiness to change en rood op contextuele readiness to change en strafbaar gedrag. Type 3 is één van de typen met een veelvoud aan problemen. Dit is onder andere

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Rood
Strafbaar gedrag	Rood

zichtbaar in het aantal plaatsingen in de forensische zorg (81,4%), van alle typen krijgt type 3 het vaakst een plaatsing. Daarnaast is het ook zichtbaar in de toezichtsdoelen die worden gesteld. Type 3 heeft op bijna alle doelcategorieën vaker dan gemiddeld doelen. Voor een aantal doelen is type 3 zelfs degene met procentueel het vaakst een doel, dit betreft: alcoholgebruik (29%), een geschiedenis van

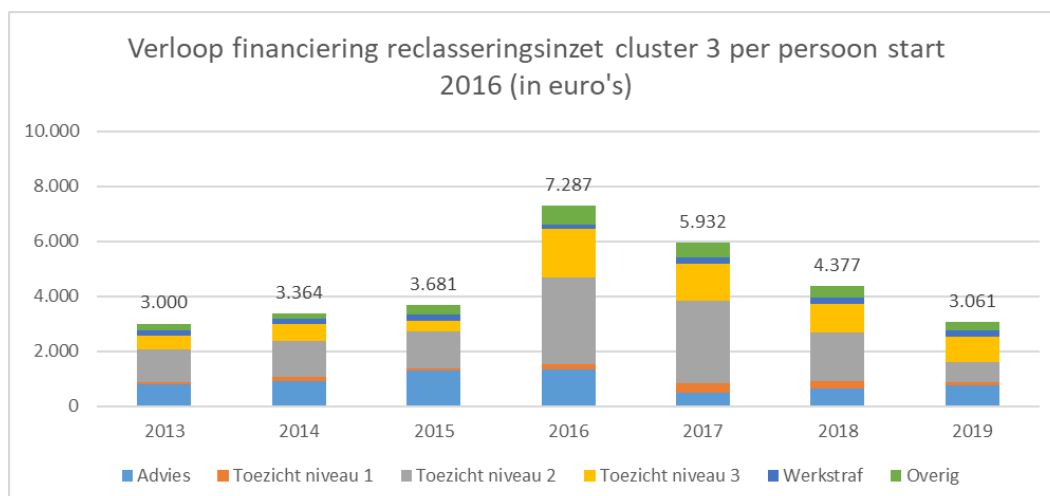
antisociale gedragingen (21,2%) en huisvesting & wonen (64,6%). Daarnaast heeft type 3, op één ander type na (type 14 (54,1%)), ook het vaakst minimaal één doel ten aanzien van drugsgebruik (53%).

Qua toezichtsniveau staat type 3 net als de andere typen meestal onder toezicht op niveau 2 (74,2%), maar type 3 staat relatief weinig onder toezicht op niveau 1 (9,3%) en relatief vaak onder toezicht op niveau 3 (16,5%). Van alle typen kent type 3 de meeste hoofduitvoerders, 38,9% heeft met 4 of meer uitvoerders van te maken. Het gemiddeld aantal uitvoerders per persoon is 3,5 voor type 3. Daarnaast is type 3 ook het type wat het vaakst een berisping (31,6%) of waarschuwing (64,5%) krijgt, 70,6% krijgt minstens één van beide tijdens het toezicht. Er wordt dan ook vaak een TUL-advies gegeven (59,9%), alleen type 13 krijgt procentueel vaker een TUL-advies (60,8%). 44,9% van de toezichtsprogramma's van type 3 worden voortijdig negatief beëindigd.

Type 3 zit in verhouding tot andere typen vaak minstens éénmaal vast tijdens het toezichtprogramma (73,8%), alleen type 13 heeft een hoger percentage (76,1%). Als type 3 vast zit, dan is dat ten opzichte van andere typen ook lang, gemiddeld zo'n 8 maanden. Er wordt dan juist weer minder vaak gebruik gemaakt van elektronische monitoring (10,5%).

Tabel 9. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 3 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 3 (N=276)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	788	898	1.302	1.346	500	632	733	6.200	20%
Toezicht niveau 1	61	178	46	176	327	282	143	1.214	4%
Toezicht niveau 2	1.196	1.284	1.363	3.162	2.993	1.757	710	12.465	41%
Toezicht niveau 3	531	624	406	1.753	1.340	1.037	954	6.645	22%
Werkstraf	179	179	205	176	231	249	216	1.436	5%
Overig	244	200	359	674	541	420	305	2.744	9%
Totaal	3.000	3.364	3.681	7.287	5.932	4.377	3.061	30.703	100%
Gemiddelde per jaar	4.386								

Figuur 22. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 3 (n=276) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.4 Inzet en kosten type 4 (n=1.071)

Type 4 scoort groen op individuele readiness to change en contextuele readiness to change, en geel op de pijler strafbaar gedrag. Hoewel type 4 geen onbekende is van de reclassering, heeft hij ten opzichte van andere typen zijn leven redelijk voor elkaar. Dit is zichtbaar op verschillende punten. Ten eerste kent slechts 28,3% van de mensen in type 4 een detentieperiode ten tijde van toezicht. En als type 4 vastzit dan is dit doorgaans voor een korte periode, gemiddeld iets meer dan een maand. Er wordt relatief vaak gebruik gemaakt van elektronisch toezicht (18,8%) voor type 4. In vergelijking met andere typen staan veel mensen in type 4 onder toezichtsniveau 1 (30,8%). Bijna tweederde (60,3%) staat onder toezichtsniveau 2, dit is minder dan gemiddeld en slechts een klein percentage staat onder toezicht op niveau 3 (9%). De meesten mensen in type 4 worden door 1 (30,5%) of 2 (31,2%) hoofdvoerders begeleid tijdens hun toezicht.

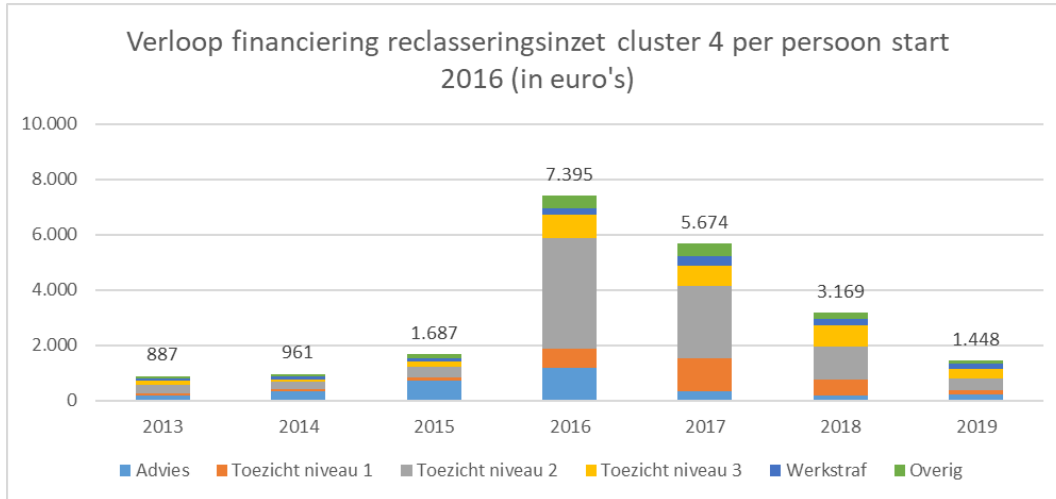
Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

Voor bijna alle leefgebieden worden voor type 4 minder dan gemiddeld doelen gesteld, dit past bij het beeld van type 4 op basis van de typologie. Er zijn twee duidelijke leefgebieden waarop type 4 juist bovengemiddeld vaak gestelde doelen heeft. 29% heeft minstens één doel gesteld op het gebied van alcoholgebruik en 28,8% heeft minstens één doel gesteld op het gebied van de relatie met partner, gezin of familie. Daarnaast heeft minstens de helft van type 4 een doel op de volgende leefgebieden: denkpatronen, gedrag & vaardigheden (67,4%) en opleiding & werk (51,3%). Dit is beide minder dan de meeste andere typen.

Type 4 veroorzaakt relatief weinig problemen tijdens het toezicht, slechts 18,4% krijgt minimaal één berisping en 31,2% een waarschuwing. Dit is minder dan gemiddeld. In totaal krijgt 38,8% minimaal één berisping of waarschuwing. Er wordt slechts beperkt een TUL-advies gegeven voor type 4 (17,4%). De data omtrent (voortijdige) positieve of negatieve beëindiging mocht niet worden geëxporteerd voor type 4 in verband met een te laag aandeel in één van beide categorieën. In het geval van type 4 is de verwachting dat meer dan 90% zijn toezicht (voortijdig) positief heeft afgerond.

Tabel 10. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 4 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 4 (N=369)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	164	318	722	1.184	336	193	224	3.142	15%
Toezicht niveau 1	106	95	97	670	1.185	560	159	2.871	14%
Toezicht niveau 2	274	285	395	4.011	2.629	1.211	393	9.198	43%
Toezicht niveau 3	162	78	201	844	737	756	363	3.140	15%
Werkstraf	85	107	129	241	323	238	197	1.321	6%
Overig	96	79	143	444	465	210	112	1.550	7%
Totaal	887	961	1.687	7.395	5.674	3.169	1.448	21.222	100%
Gemiddelde per jaar	3.032								

Figuur 23. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 4 (n=369) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.5 Inzet en kosten type 5 (n=647)

Type 5 scoort geel op individuele readiness to change en contextuele readiness to change en groen op de pijler strafbaar gedrag⁶. Type 5 valt in de typologie in het midden, hoewel het strafbaar gedrag

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Geel
Strafbaar gedrag	Groen

(vooralnog) groen scoort, zijn er wel degelijk problemen op meerdere leefgebieden. Het beeld ten aanzien van de gestelde doelen is wisselend voor type 5, er zijn verschillende leefgebieden waar vaker dan gemiddeld doelen worden gesteld en er zijn verschillende leefgebieden waar minder vaak dan gemiddeld doelen voor worden gesteld. Er wordt voor slechts een klein deel van de mensen onder type 5 minimaal één doel gesteld ten aanzien van een geschiedenis van antisociale gedragingen (12%), ook worden er voor type 5 minder vaak dan gemiddeld doelen gesteld ten aanzien van alcoholgebruik (18,5%). Ten aanzien van drugsgebruik wordt voor type 5 juist bovengemiddeld vaak minimaal één doel gesteld (41,4%). Daarnaast worden er relatief vaak doelen gesteld ten aanzien van inkomen & omgaan met geld (62,6%) en opleiding & werk (57,3%).

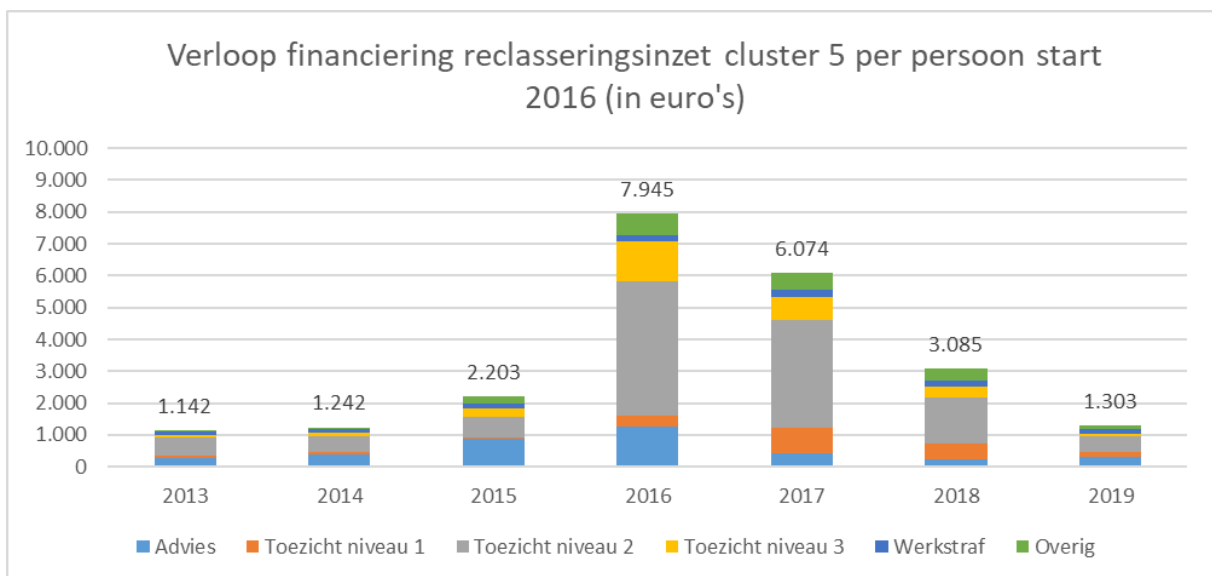
Ten opzichte van de andere typen staat type 5 slechts beperkt onder elektronisch toezicht (11,9%). Wel kent type 5 met enige regelmaat een detentieperiode tijdens het toezicht (45,9%), dit percentage ligt dicht tegen het overall gemiddelde aan. Als mensen vast komen te zitten is dit gemiddeld voor iets minder dan 3 maanden. 72,6% van type 5 krijgt daarnaast minstens één plaatsing in de forensische zorg.

Verreweg de meeste mensen in type 5 staan onder toezicht op niveau 2 (73,9%). Slechts een zeer klein deel staat onder toezicht op niveau 3 (6,2%) en een iets groter deel staat onder toezicht op niveau 1 (19,9%). Ten aanzien van het aantal betrokken hoofdvoerders heeft type 5 vaker dan de meeste typen te maken met 3 uitvoerders (21%). Het gedrag ten tijde van het toezicht is gemiddeld voor type 5, bijna een kwart krijgt te maken met een berisping (23,3%) en bijna de helft krijgt te maken met een waarschuwing (44,7%). In totaal krijgt 49,6% te maken met een berisping en/of waarschuwing. 32,5% van type 5 krijgt een TUL-advies en 23,3% van de toezichtprogramma's wordt voortijdig negatief beëindigd.

⁶ Type 5 en 9 hebben dezelfde kleuren binnen de typologie maar verschillen onderling voldoende om van twee verschillende typen te spreken. Voor een uitgebreidere toelichting en onderbouwing hiervan, zie Visser et al. (2022).

Tabel 11. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 5 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 5 (N=268)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	256	386	869	1.250	421	254	323	3.759	16%
Toezicht niveau 1	75	76	33	340	813	474	150	1.962	9%
Toezicht niveau 2	570	508	668	4.218	3.368	1.443	495	11.269	49%
Toezicht niveau 3	102	113	262	1.284	716	354	49	2.881	13%
Werkstraf	102	121	136	181	230	200	151	1.120	5%
Overig	37	39	235	672	525	361	135	2.003	9%
Totaal	1.142	1.242	2.203	7.945	6.074	3.085	1.303	22.995	100%
Gemiddelde per jaar	3.285								

Figuur 24. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 5 (n=268) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.6 Inzet en kosten type 6 (n=765)

Type 6 scoort geel op individuele readiness to change, contextuele readiness to change en strafbaar gedrag, met andere woorden, op alle drie pijlers⁷. Type 6 zit op meerdere vlakken aan de negatieve zijde

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Geel
Strafbaar gedrag	Geel

van de typologie, hij drukt tegen rood aan. Dit is ook zichtbaar in de inzet vanuit de reclassering. Op bijna alle leefgebieden wordt er bovengemiddeld vaak doelen gesteld. Meer dan de helft van de personen in type 6 heeft één of meerdere doelen gericht op de context: huisvesting & wonen (58,7%), inkomen & omgaan met geld (61,3%) en opleiding & werk (58,7%). Andere leefgebieden waar vaak doelen voor worden gesteld zijn: denkpatronen & vaardigheden (68,6%) en drugsgebruik (48,2%). Deze eerste ligt dicht tegen het gemiddelde aan, ten aanzien van drugsgebruik wordt er relatief vaak een doel gesteld voor type 6. Het gemiddeld van alle typen met betrekking tot doelen ten aanzien van drugsgebruik ligt op 32,9%.

⁷ Type 6 en 7 hebben dezelfde kleuren binnen de typologie maar verschillen onderling voldoende om van twee verschillende typen te spreken. Voor een uitgebreidere toelichting en onderbouwing hiervan, zie Visser et al. (2022).

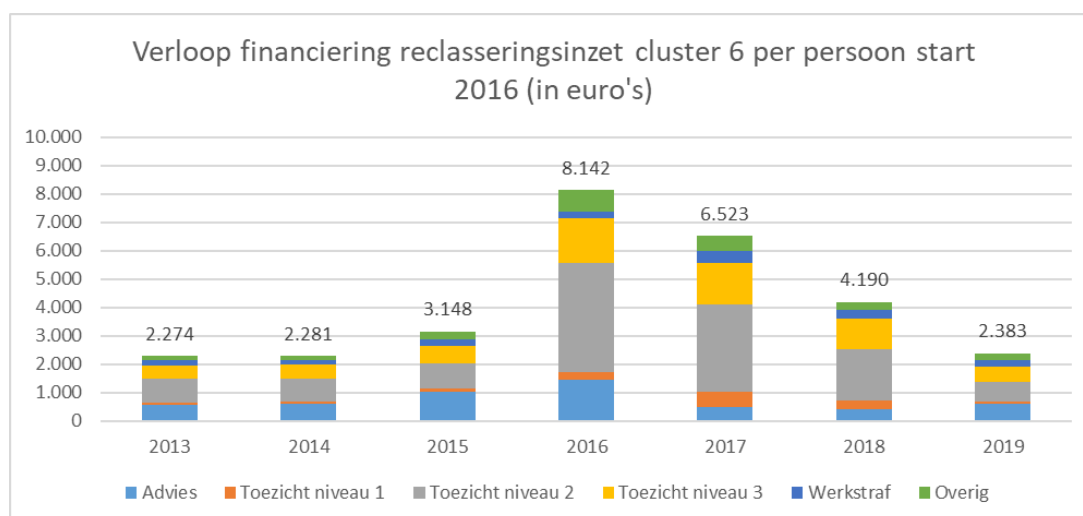
Type 6 krijgt iets minder dan gemiddeld elektronisch toezicht opgelegd. Wel zit type 6 vaker dan gemiddeld minimaal eenmaal in detentie tijdens de toezichtsperiode (63%). Als personen binnen type 6 vast komen te zitten dan is dit gemiddeld voor zo'n 5 maanden. Type 6 krijgt in meer dan driekwart van de gevallen minimaal één plaatsing in de forensische zorg (77,8%).

Type 6 ontvangt veruit het meest toezicht op niveau 2 (76,1%), dit is vaker dan gemiddeld. Voor type 6 wordt weinig gekozen voor toezicht op niveau 1 (12%), dit percentage is lager dan gemiddeld. Er wordt in verhouding tot andere typen relatief iets vaker dan gemiddeld voor toezicht op niveau 3 gekozen (11,9%). Dit toezicht wordt voor type 6 door verschillende hoofdvoerders geboden, 34,2% van de personen in type 6 krijgt met vier of meer hoofdvoerders te maken tijdens het toezicht. Dit is vaker dan gemiddeld.

Type 6 krijgt vaker dan gemiddeld te maken met berispingen (27,1%) en waarschuwingen (57%) tijdens het toezicht. In totaal krijgt 61,8% te maken met een berisping en/of waarschuwing. Daarnaast krijgt 45,6% te maken met een TUL-advies. Dit is meer dan het gemiddelde van alle typen (28,9%). Uiteindelijk wordt het toezicht vaker dan gemiddeld voortijdig negatief beëindigd voor type 6 (34,7%).

Tabel 12. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 6 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 6 (N=304)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	543	601	1.020	1.436	488	394	593	5.074	18%
Toezicht niveau 1	81	86	123	278	519	308	84	1.478	5%
Toezicht niveau 2	871	793	897	3.860	3.100	1.836	699	12.058	42%
Toezicht niveau 3	438	512	587	1.572	1.436	1.069	519	6.132	21%
Werkstraf	196	126	239	236	439	283	226	1.746	6%
Overig	145	164	282	760	542	300	262	2.454	8%
Totaal	2.274	2.281	3.148	8.142	6.523	4.190	2.383	28.942	100%
Gemiddelde per jaar	4.135								

Figuur 25. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 6 (n=304) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.7 Inzet en kosten type 7 (n=1.078)

Type 7 scoort geel op individuele readiness to change, contextuele readiness to change en strafbaar gedrag, met andere woorden, op alle drie pijlers⁸. Type 7 zit op meerdere vlakken aan de positieve zijde van de typologie, hij drukt tegen groen aan. 38,2% kent minimaal één detentieperiode ten tijde van het toezicht, dit is iets minder dan het gemiddelde. Als personen in type 7 vast komen te zitten dan zitten ze gemiddeld voor 2 maanden vast. Iets vaker dan gemiddeld krijgt type 7 een plaatsing in de forensische zorg (72,4%). Daarnaast wordt er in 14,6% van de gevallen gebruikt gemaakt van elektronische monitoring voor type 7.

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Geel
Strafbaar gedrag	Geel

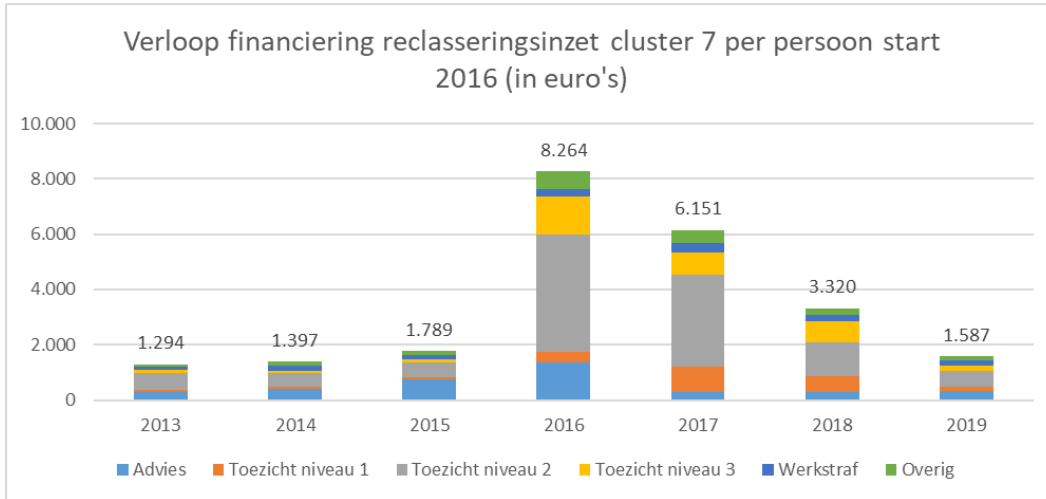
Type 7 komt veelal overeen met het gemiddelde van alle typen, ook ten aanzien van het percentage personen wat doelen op de verschillende leefgebieden heeft. Er is één duidelijke uitschieter, waarbij type 7 het vaakst een doel heeft op dit leefgebied, 59,4% van de personen in type 7 heeft minimaal één toezichtsdoel gericht op opleiding & werk. Daarnaast zijn er een aantal veelgestelde doelen (die ook voor andere typen vaak gesteld worden). 71,2% heeft minstens één doel gericht op denkpatronen, gedrag & vaardigheden en 52,3% heeft minstens één doel gericht op inkomen & omgaan met geld.

De verdeling over de verschillende niveaus van toezicht liggen dicht tegen het totale gemiddelde aan. Type 7 staat in 68,1% van de gevallen onder toezicht op niveau 2, in 23,1% van de gevallen onder toezicht op niveau 1 en in 8,8% van de gevallen onder toezicht op niveau 3. Van alle typen heeft type 7 het vaakst te maken met twee hoofdvoerders van het toezicht (35%). 26,7% heeft te maken met één uitvoerder, 18,6% met drie uitvoerders en 19,7% met vier of meer uitvoerders. Het verloop van het toezicht is grotendeels overeenkomstig met het gemiddelde van alle typen. Ongeveer een kwart van de personen in type 7 krijgt een berisping (26,2%), 40,9% krijgt een waarschuwing en in totaal krijgt iets meer dan de helft van de personen in type 7 met een berisping of waarschuwing te maken (51,4%). Er wordt iets minder vaak dan gemiddeld een TUL-advies gegeven voor type 7 (26,9%), dit is positief en ook zichtbaar in de afronding. 82,1% van de personen in type 7 voltooid het toezicht (eventueel voortijdig) positief.

Tabel 13. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 7 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 7 (N=424)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	298	410	744	1.345	302	292	334	3.725	16%
Toezicht niveau 1	81	56	61	391	895	556	158	2.198	9%
Toezicht niveau 2	614	523	568	4.267	3.323	1.235	547	11.076	47%
Toezicht niveau 3	103	76	99	1.370	813	772	201	3.434	14%
Werkstraf	122	169	150	267	353	215	193	1.469	6%
Overig	76	163	166	624	465	251	154	1.899	8%
Totaal	1.294	1.397	1.789	8.264	6.151	3.320	1.587	23.801	100%
Gemiddelde per jaar	3.400								

⁸ Type 6 en 7 hebben dezelfde kleuren binnen de typologie maar verschillen onderling voldoende om van twee verschillende typen te spreken. Voor een uitgebreidere toelichting en onderbouwing hiervan, zie Visser, et al. (2022).

Figuur 26. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 7 (n=424) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.8 Inzet en kosten type 8 (n=676)

Type 8 scoort geel op individuele readiness to change, groen op contextuele readiness to change en rood op strafbaar gedrag. Tijdens het toezicht wordt bij type 8 relatief vaak ingezet op de sociale context,

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Groen
Strafbaar gedrag	Rood

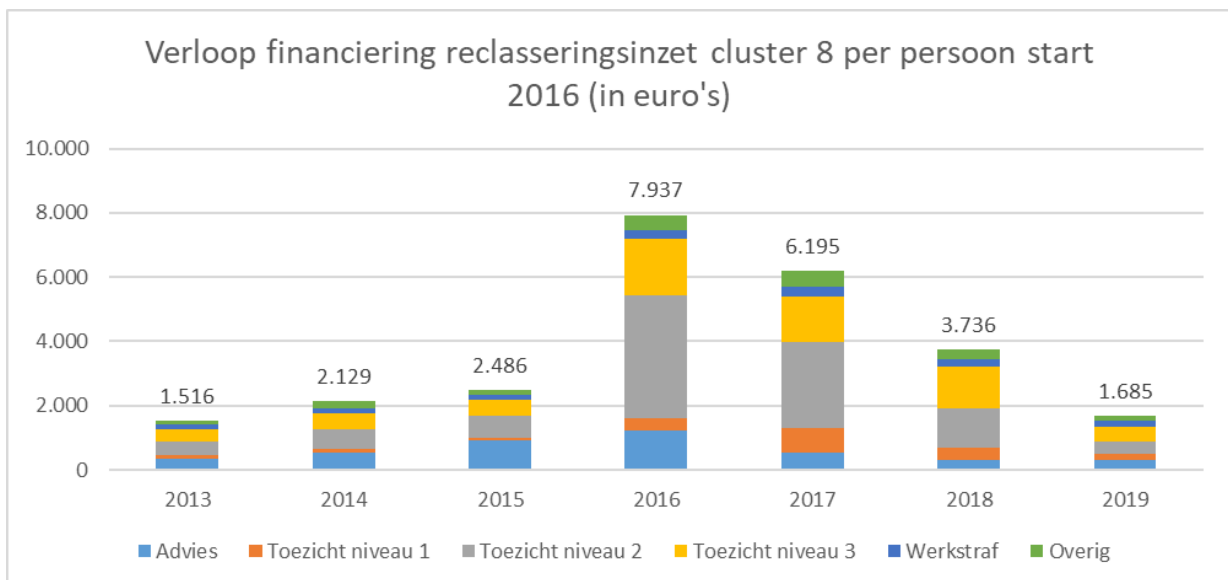
29,4% heeft minimaal één doel gesteld ten aanzien van de relatie met partner, gezin of familie, en 22% heeft minimaal één doel gesteld ten aanzien van de relatie met vrienden en kennissen. Dit is vaker dan gemiddeld. Type 8 heeft van alle typen het vaakst een doel gericht op de relatie met partner, gezin of familie. In absolute zin wordt er daarnaast vaak ingezet op de denkpatronen, gedrag & vaardigheden (71,9%) en opleiding & werk (55,3%). Deze percentages liggen dicht tegen het gemiddelde voor alle typen aan.

Hoewel de rode kleur op de pijler strafbaar gedrag anders doet vermoeden, veroorzaakt type 8 niet bovengemiddeld vaak problemen tijdens het toezicht. 22,5% krijgt minimaal één berisping, 44,2% krijgt minimaal één waarschuwing en in totaal krijgen iets meer dan de helft van de personen in type 8 te maken met een berisping en/of waarschuwing (51,6%). In iets meer dan een kwart van de gevallen wordt minimaal één TUL-advies gegeven (27,2%), maar uiteindelijk rond 79,7% van personen in type 8 hun toezicht positief (voortijdig) af. Dit ligt zeer dicht tegen het gemiddelde voor alle typen aan.

Het toezicht van type 8 vindt net als voor de andere typen het vaakst plaats op niveau 2 (67%), daarnaast staan relatief veel personen binnen type 8 onder toezicht op niveau 3 (14,9%). 18% staat daarentegen onder toezicht op niveau 1, dit is minder vaak dan gemiddeld (23,6%). Iets meer dan tweederde van de personen in type 8 krijgen minimaal één plaatsing forensische zorg (68,2%). 15,8% krijgt te maken met elektronische monitoring en 41,6% heeft minimaal één detentieperiode tijdens de toezichtsperiode. Als type 8 vast komt te zitten, dan zitten ze gemiddeld voor iets meer dan 2,5 maand vast.

Tabel 14. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 8 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 8 (N=268)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	332	533	912	1.226	534	295	310	4.142	16%
Toezicht niveau 1	111	113	103	396	759	414	172	2.068	8%
Toezicht niveau 2	431	630	683	3.805	2.692	1.188	386	9.815	38%
Toezicht niveau 3	387	479	487	1.764	1.401	1.338	455	6.310	25%
Werkstraf	140	158	136	260	302	192	200	1.388	5%
Overig	116	215	165	486	509	309	162	1.962	8%
Totaal	1.516	2.129	2.486	7.937	6.195	3.736	1.685	25.685	100%
Gemiddelde per jaar	3.669								

Figuur 27. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 8 (n=268) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.9 Inzet en kosten type 9 (n=589)

Type 9 scoort geel op individuele readiness to change en contextuele readiness to change en groen op de pijler strafbaar gedrag⁹. Type 9 valt op het gebied van inzet veelal samen met het gemiddelde van alle typen. Er zijn geen duidelijke uitschieters naar boven of beneden binnen de verschillende thema's. Er wordt gemiddeld gezien iets minder vaak ingezet op de relatie met partner, gezin of familie (20,5%) en iets vaker op een procriminele houding (24,8%), maar deze beide percentages wijken niet veel af van het gemiddelde. Verder wordt er net als voor de meeste typen het meest ingezet op denkpatronen, gedrag & vaardigheden (69,3%), inkomen & omgaan met geld (50,4%) en opleiding & werk (50,8%).

Individuele readiness	Geel
Contextuele readiness	Geel
Strafbaar gedrag	Groen

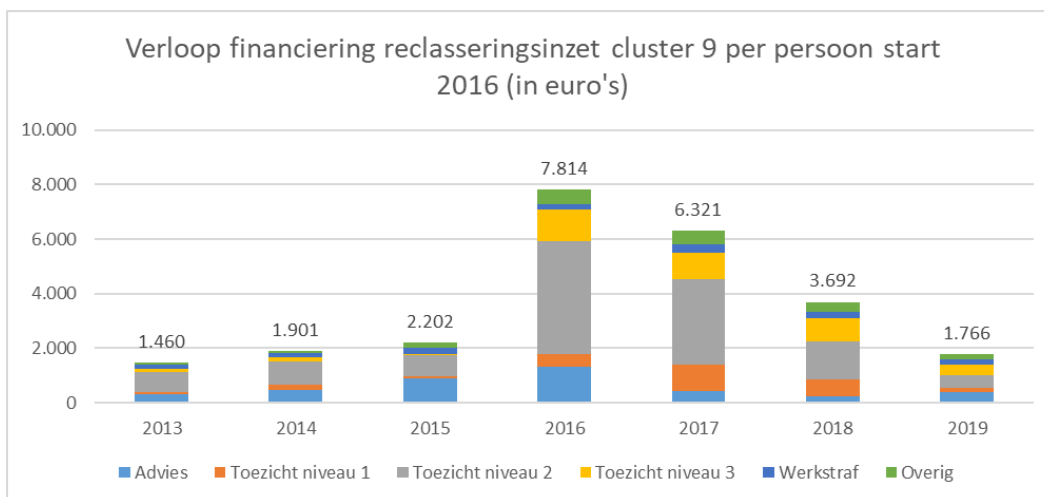
⁹ Type 5 en 9 hebben dezelfde kleuren binnen de typologie maar verschillen onderling voldoende om van twee verschillende typen te spreken. Voor een uitgebreidere toelichting en onderbouwing hiervan, zie Visser, et al. (2022).

Verreweg de meeste personen binnen type 9 staan onder toezicht op niveau 2 (70,1%), 21,6% staat onder toezicht op niveau 1 en 8,3% staat onder toezicht op niveau 3. Gemiddeld zijn er 2,8 hoofduitvoerders betrokken bij het toezicht van type 9. Waarbij 25,6% te maken heeft met één hoofduitvoerder, 30,7% met twee hoofduitvoerders, 19,9% met drie hoofduitvoerders en 23,8% met vier of meer uitvoerders. Tijdens het toezicht krijgt 21,9% minimaal één berisping, 40,7% krijgt minimaal één waarschuwing en in totaal krijgt 47,5% minimaal één berisping en/of waarschuwing. Voor 26,8% van de personen in type 9 wordt minimaal één TUL-advies gegeven, maar het merendeel van de mensen sluit het toezicht uiteindelijk positief (voortijdig) af (78,4%).

Tijdens het toezicht kent 41,6% van de personen in type 9 minstens één detentieperiode. Als mensen vast zitten dan is dat gemiddeld voor 2,5 maand. Ongeveer twee derde van de personen in type 9 krijgt minimaal één plaatsing forensische zorg en 14,6% staat onder elektronisch toezicht.

Tabel 15. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 9 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 9 (N=241)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	317	477	876	1.326	430	242	375	4.043	16%
Toezicht niveau 1	61	186	105	444	980	593	178	2.547	10%
Toezicht niveau 2	760	831	760	4.140	3.116	1.419	446	11.471	46%
Toezicht niveau 3	88	154	59	1.182	968	856	414	3.721	15%
Werkstraf	159	155	227	206	331	239	176	1.493	6%
Overig	74	97	176	517	495	342	177	1.879	7%
Totaal	1.460	1.901	2.202	7.814	6.321	3.692	1.766	25.155	100%
Gemiddelde per jaar	3.594								

Figuur 28. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 9 (n=241) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.10 Inzet en kosten type 10 (n=1.635)

Type 10 scoort groen op individuele readiness to change, contextuele readiness to change en op strafbaar gedrag, met andere woorden, op alle drie pijlers. Van alle typen is type 10 het meest positief, dit is op verschillende punten in de inzet terug te zien. Waarbij de personen in type 10 veelal een groot verschil laten zien met de rest van de typen. Allereerst, type 10 kent maar zeer beperkt een detentieperiode tijdens het toezicht (18,7%), en als mensen vast komen te zitten dan is dit gemiddeld voor minder dan een maand (20,7 dagen om precies te zijn). Iets minder dan de helft van de personen in type 10 krijgen minimaal één plaatsing forensische zorg (44,8%), dit is veel minder dan de andere typen. Er wordt voor type 10 juist relatief vaak voor elektronische monitoring gekozen (23,2%).

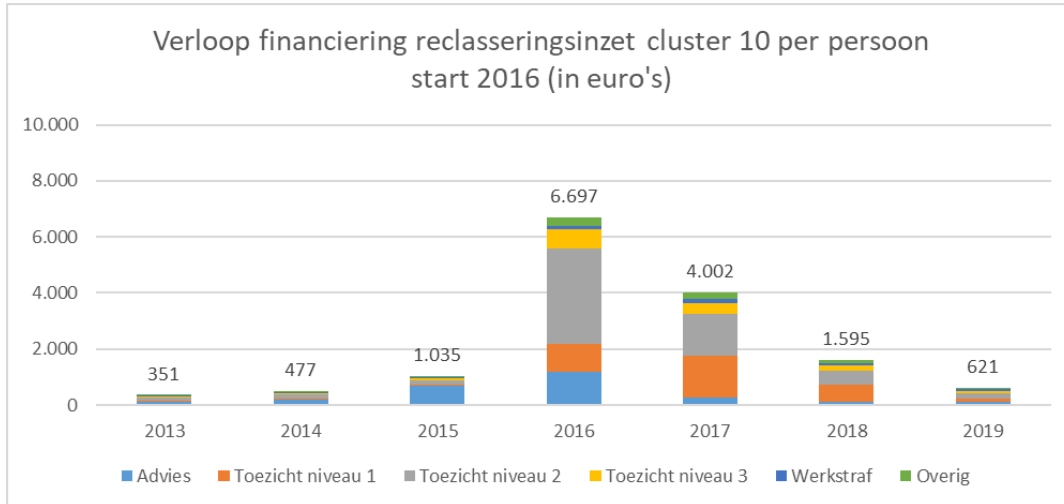
Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

Op bijna alle leefgebieden, heeft type 10 het minst vaak een doel gesteld. Ten aanzien van het leefgebied *een geschiedenis van antisociale gedragingen* is zelfs zo minimaal een doel gesteld, dat dit percentage niet geëxporteerd mocht worden. Er zijn twee uitzonderingen, waarbij type 10 meer richting het gemiddelde scoort in termen van percentages. 66,7% van de personen in type 10 heeft minimaal één toezichtsdoel gericht op de denkpatronen, gedrag & vaardigheden, en 25,6% heeft minimaal één doel gericht op de relatie met partner, gezin of familie. Ten aanzien van de context worden er voor type 10 wel doelen gesteld, maar deze aantallen liggen ver onder het gemiddelde van alle typen.

In absolute zin staan ook voor type 10 de meeste personen onder toezicht op niveau 2 (53,6%), in vergelijking met de andere typen is dit echter ver onder het gemiddelde. Veel personen binnen type 10 staan namelijk onder toezicht op niveau 1 (42,6%), dit is zeer ver boven het gemiddelde. Bijna niemand staat onder toezicht op niveau 3 (3,7%). Als type 10 onder toezicht staat dan is dit ook veelal door één (40,4%) of twee (32,2%) hoofdvoerders. Slechts 15,8% heeft te maken met drie hoofdvoerders en 11,7% met vier of meer. De toezichten van type 10 verlopen ook nagenoeg altijd positief, in die mate dat het aantal berispingen en het aantal TUL-adviezen niet mag worden geëxporteerd door het lage aantal personen in deze variabelen. 13,9% krijgt minimaal één waarschuwing tijdens het toezicht en 18,4% krijgt te maken met een berisping en/of waarschuwing. Uiteindelijk rond nagenoeg iedereen het toezicht positief af, wederom in die mate dat het exacte percentage niet geëxporteerd mag worden.

Tabel 16. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 10 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 10 (N=686)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	126	211	684	1.183	255	103	111	2.673	18%
Toezicht niveau 1	22	31	46	1.002	1.498	628	140	3.368	23%
Toezicht niveau 2	127	138	168	3.408	1.486	494	177	5.998	41%
Toezicht niveau 3	25	32	64	664	381	203	79	1.448	10%
Werkstraf	43	38	35	149	164	84	74	587	4%
Overig	9	27	38	292	218	82	40	704	5%
Totaal	351	477	1.035	6.697	4.002	1.595	621	14.778	100%
Gemiddelde per jaar	2.111								

Figuur 29. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 10 (n=686) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.11 Inzet en kosten type 11 (n=706)

Type 11 scoort groen op individuele readiness to change, geel op contextuele readiness to change en rood op strafbaar gedrag. Bijna de helft van de personen in type 11 kennen minstens één detentieperiode tijdens het toezichtsprogramma (47,7%). Als type 11 vast zit, dan is dit gemiddeld voor 3,5 maand. 16,3% van de personen in type 11 staan onder elektronisch toezicht en 74,5% krijgt minimaal één plaatsing forensische zorg opgelegd tijdens het toezicht.

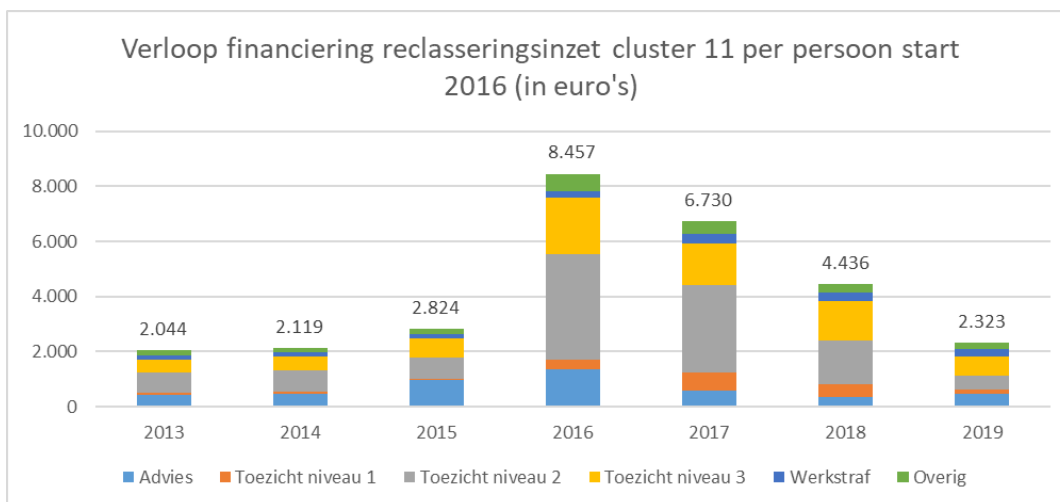
Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

Alle doelen voor type 11 worden iets vaker gesteld dan gemiddeld. Er wordt relatief vaak ingezet op drugsgebruik (44,3%), een geschiedenis van antisociale gedragingen (20,1%), de relatie met partner, gezin of familie (28,2%) en de relatie met vrienden & kennissen (22,1%). In absolute zin wordt er vaak ingezet op denkpatronen, gedrag & vaardigheden (71,1%), inkomen & omgaan met geld (57,6%) en opleiding & werk (56,9%).

Het toezicht van type 11 vindt relatief vaak plaats op toezichtsniveau 3 (15,9%). Het meest voorkomende toezichtsniveau is niveau 2 (67,6%), daarnaast krijgt 16,6% toezicht op niveau 1. In relatie tot andere typen krijgt type 11 weinig toezicht op niveau 1 en 2. Tijdens het toezicht krijgt 22,7% van de personen te maken met één hoofdvoerder, 28,9% met twee hoofdvoerders, 21,1% met drie hoofdvoerders en 27,3% met vier of meer. Relatief gezien krijgt type 11 vaak met drie, vier of meer hoofdvoerders te maken. Type 11 krijgt vaker dan gemiddeld een berisping (26,1%) of waarschuwing (46,7%). In totaal krijgt iets meer dan de helft met in ieder geval één van beide te maken (53,5%). Er wordt ook iets vaker dan gemiddeld minimaal één TUL-advies gegeven (32,7%). Uiteindelijk krijgt 21,2% te maken met een voortijdige negatieve beëindiging van het toezicht, dit ligt dicht tegen het gemiddelde aan.

Tabel 17. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 11 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 11 (N=291)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	424	483	963	1.344	591	344	473	4.623	16%
Toezicht niveau 1	64	67	47	357	650	484	148	1.817	6%
Toezicht niveau 2	755	767	789	3.828	3.157	1.580	509	11.386	39%
Toezicht niveau 3	445	492	689	2.061	1.520	1.444	701	7.352	25%
Werkstraf	170	153	146	247	368	299	254	1.636	6%
Overig	186	156	191	620	444	286	238	2.121	7%
Totaal	2.044	2.119	2.824	8.457	6.730	4.436	2.323	28.935	100%
Gemiddelde per jaar	4.134								

Figuur 30. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 11 (n=291) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.12 Inzet en kosten type 12 (n=521)

Type 12 scoort groen op individuele readiness to change, rood op contextuele readiness to change en geel op strafbaar gedrag. Van alle typen ontvangt type 12 het vaakst een doel op het leefgebied inkomen & omgaan met geld (65,5%). Ook op de relatie met vrienden & kennissen heeft type 12 het vaakst een doel (22,5%). Daarnaast worden er veelvuldig doelen gesteld ten aanzien van denkpatronen, gedrag & vaardigheden (68,3%), huisvesting & wonen (60,1%) en opleiding & werk (57%). Ten opzichte van andere typen wordt er voor type 12 maar beperkt doelen gesteld ten aanzien van een geschiedenis van antisociale gedragingen (12,7%).

Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

Iets meer dan de helft van de personen in type 12 heeft minimaal één detentieperiode ten tijde van het toezichtsprogramma (50,7%). Als type 12 vast zit dan is dit gemiddeld voor iets minder dan 4 maanden. 13,4% van type 12 staat onder elektronisch toezicht. Relatief veel personen binnen type 12 krijgen daarnaast minimaal één plaatsing in de forensische zorg (78,3%), zij zijn op type 3 na het type met de meeste plaatsingen.

Toezicht wordt voor bijna drie kwart van de personen in type 12 geboden op niveau 2 (72,7%), een klein deel krijgt toezicht op niveau 1 (17,5%) en een klein deel op niveau 3 (9,8%). 20% van de personen in type 12 krijgt te maken met slechts één hoofdvoerder. Type 12 krijgt wat dat betreft ten opzichte van andere typen met meer hoofdvoerders te maken. Bijna één derde (29,9%) krijgt te maken met vier of meer hoofdvoerders. Tijdens het toezicht krijgt type 12 iets vaker dan gemiddeld te maken met minimaal één berisping (24,8%) en vaker dan gemiddeld met minimaal één waarschuwing (49,7%). In totaal krijgt meer dan de helft (56,2%) te maken met minimaal een berisping en/of een waarschuwing. 37% krijgt minimaal één TUL-advies tijdens het toezicht en uiteindelijk wordt bijna een kwart van de toezichten voortijdig negatief beëindigd (24,4%).

Table 18. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 12 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 12 (N=193)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	287	470	881	1.244	360	347	425	4.015	16%
Toezicht niveau 1	66	123	55	364	719	479	149	1.954	8%
Toezicht niveau 2	546	700	727	3.814	3.382	1.620	509	11.297	44%
Toezicht niveau 3	246	286	332	1.706	1.292	739	367	4.969	19%
Werkstraf	152	215	168	215	320	220	178	1.467	6%
Overig	121	84	251	645	619	307	127	2.154	8%
Totaal	1.417	1.879	2.413	7.987	6.691	3.712	1.756	25.854	100%
Gemiddelde per jaar	3.693								

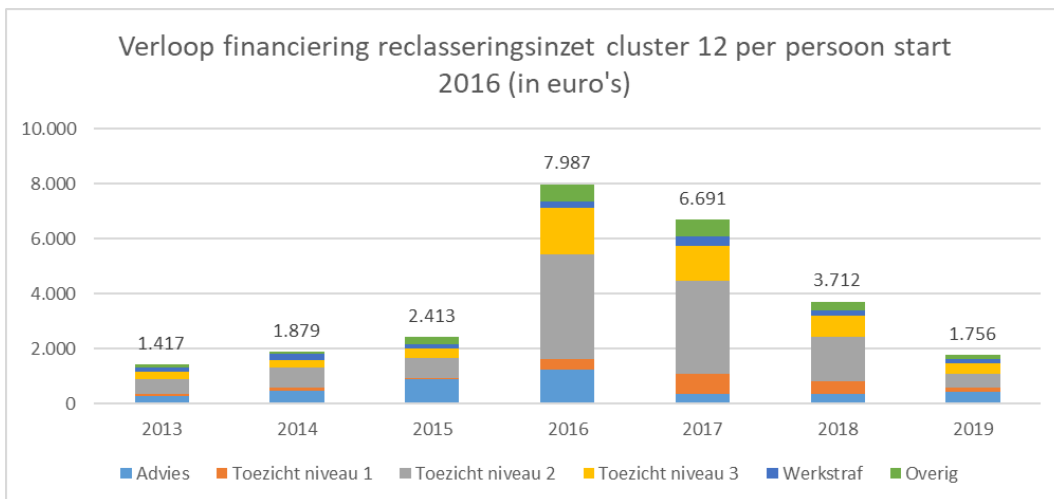

Figure 31. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 12 (n=193) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.13 Inzet en kosten type 13 (n=482)

Type 13 scoort rood op individuele readiness to change, contextuele readiness to change en op strafbaar gedrag, met andere woorden, op alle drie pijlers. Van alle typen kent type 13 de meeste problemen. Dit is terug te zien op verschillende punten, maar verassend genoeg zijn er ook een aantal

Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

deelonderwerpen waarbij dit minder duidelijk naar voren komt. Waar mogelijk wordt de hypothese hiervoor gedeeld.

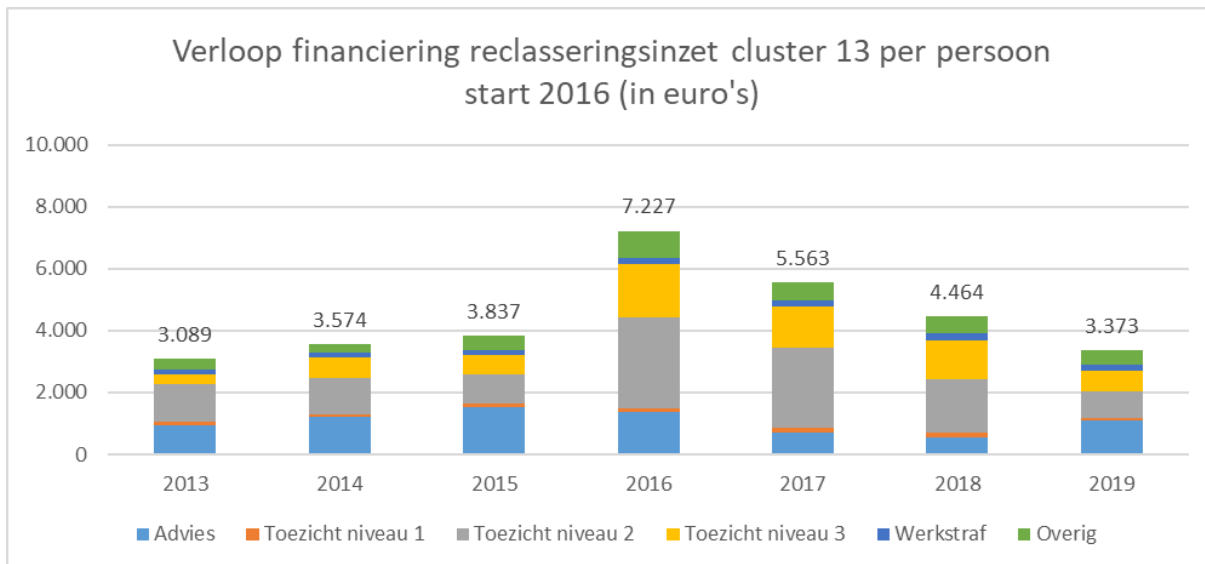
Van alle typen, heeft type 13 het vaakst een detentieperiode ten tijde van het toezicht (76,1%). Als mensen vast zitten dan zitten ze dit van alle typen gemiddeld het langst, namelijk gemiddeld bijna 9 maanden. Er wordt minder dan gemiddeld gekozen voor een elektronisch toezicht (12,2%). En type 13 krijgt in 72% van de gevallen minimaal één plaatsing in de forensische zorg. Dit is bovengemiddeld vaak maar er zijn meerdere typen die nog vaker verwezen worden. Dit kan wellicht te maken hebben met de detentieperiode en/of de mate van verwachte mogelijke veranderingen voor type 13. Ditzelfde patroon is namelijk ook terug te zien in de doelen die gesteld worden voor type 13. Er wordt voor type 13 namelijk van alle typen het minst ingezet op denkpatronen, gedrag & vaardigheden (56,2%) en het minst op de relatie met partner, gezin of familie (15,4%). Er wordt in vergelijking met andere typen dan wel weer regelmatig doelen gesteld ten aanzien van een procriminele houding (28,2%), een geschiedenis van antisociale gedragingen (19,9%), huisvesting & wonen (54,6%) en drugsgebruik (46,5%). Anderen doelen die gesteld worden komen percentueel veelal overeen met het gemiddelde.

Type 13 krijgt van alle typen het vaakst toezicht op niveau 3 (21%), van alle typen krijgt type 13 dan juist weer het minst vaak toezicht op niveau 1 (6,8%). De overige 72,2% krijgt toezicht op niveau 2. Gemiddeld zijn er 3,3 hoofdvoerders betrokken bij het toezicht van type 13. Slechts een beperkte aantal heeft te maken met één uitvoerder (23,9%) of twee uitvoerders (22,4%). Meer dan de helft van de personen in type 13 heeft dus meer uitvoerders, 19,5% heeft te maken met drie uitvoerders en 34,2% heeft te maken met vier of meer hoofdvoerders.

28,2% van de personen in type 13 krijgt te maken met minimaal één berisping tijdens het toezicht, 61,8% krijgt te maken met minimaal één waarschuwing en in totaal krijgt 68% te maken met minimaal één berisping en/of waarschuwing. Deze percentages zijn hoog maar niet het allerhoogst, dat is namelijk voor dit deel type 3. Ten aanzien van het aantal TUL-adviezen scoort type 13 wel het hoogst, 60,8% krijgt namelijk minimaal één TUL-advies tijdens het toezicht. En type 13 heeft ook het hoogste aantal voortijdig negatief beëindigde toezichten (49,4%).

Tabel 19. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 13 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 13 (N=194)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	931	1.200	1.509	1.365	691	557	1.105	7.358	24%
Toezicht niveau 1	129	103	118	115	158	159	67	849	3%
Toezicht niveau 2	1.199	1.174	951	2.927	2.607	1.713	850	11.420	37%
Toezicht niveau 3	331	663	619	1.733	1.316	1.261	661	6.585	21%
Werkstraf	156	135	172	188	214	214	203	1.282	4%
Overig	342	299	469	899	577	560	486	3.633	12%
Totaal	3.089	3.574	3.837	7.227	5.563	4.464	3.373	31.127	100%
Gemiddelde per jaar	4.447								

Figuur 32. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 13 (n=194) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.14 Inzet en kosten type 14 (n=416)

Type 14 scoort rood op individuele readiness to change en contextuele readiness to change, op de pijler strafbaar gedrag scoort type 14 geel.

Individuele readiness	rood
Contextuele readiness	rood
Strafbaar gedrag	geel

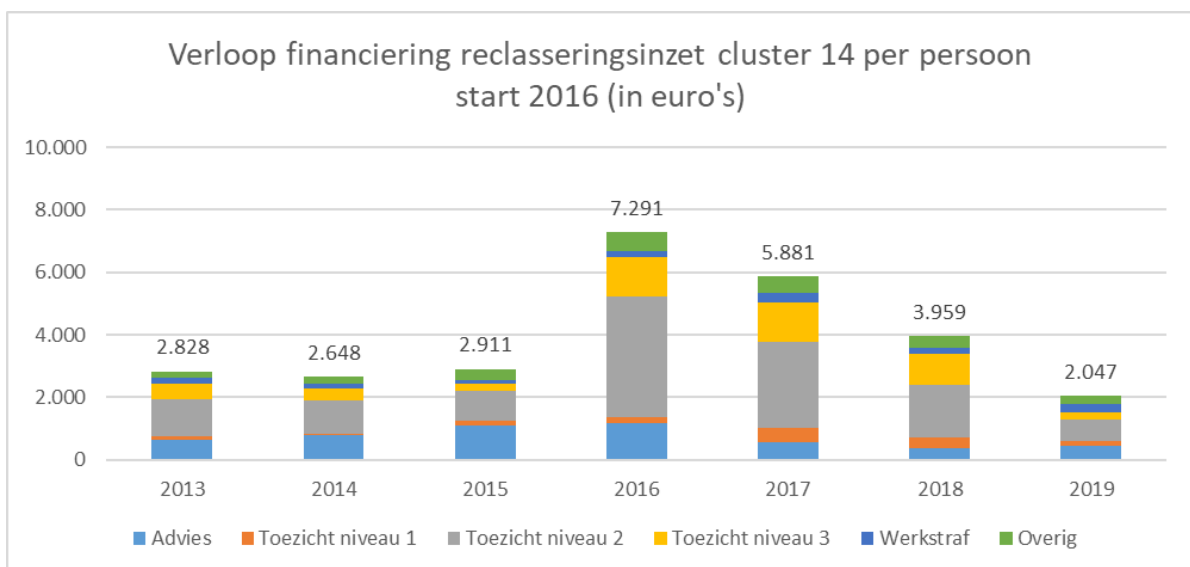
Hoewel type 14 op veel vlakken op type 13 lijkt, laten de inzet cijfers zien dat er actiever wordt ingezet op gedragsverandering voor type 14. Op vier van de tien leefgebieden heeft type 14 het vaakst of het één na vaakst een doel gesteld: drugsgebruik (54,1%), huisvesting & wonen (63,5%), procriminele houding (29,8%) en de relatie met vrienden & kennissen (22,4%).

Iets meer dan twee derde van de personen in type 14 heeft minimaal één detentieperiode ten tijde van het toezicht (69,2%). Als mensen vast zitten dan zitten ze gemiddeld voor iets minder dan 8 maanden vast. Elektronisch toezicht wordt naar verwachting zeer weinig ingezet bij type 14, het exacte percentage mag niet worden geëxporteerd en op basis van de percentages voor andere typen wordt verwacht dat type 14 in minder dan 10% van de gevallen onder elektronisch toezicht staat. Drie kwart van de personen in type 14 krijgt minimaal één plaatsing forensische zorg (75,5%).

Van alle typen staat type 14 het vaakst onder toezicht op niveau 2 (81,7%), slechts een klein deel staat onder toezicht op niveau 1 (8,9%) of niveau 3 (9,4%). Het toezicht wordt in de meeste gevallen uitgevoerd door vier of meer hoofdvoerders (34,9%). Van alle typen heeft type 14 het minst vaak te maken met slechts één hoofdvoerder (18,3%). Het toezicht verloopt niet altijd positief voor type 14. Qua berispingen (21,9%) komt type 14 redelijk overeen met het gemiddelde, maar type 14 krijgt flink meer waarschuwingen (55,8%) dan gemiddeld. In totaal krijgt 60,8% van de personen in type 14 te maken met een berisping en/of waarschuwing. 49% krijgt uiteindelijk minimaal één TUL advies ten tijde van het toezicht. 42,7% van de toezichten voor type 14 wordt voortijdig negatief beëindigd.

Tabel 20. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 14 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 14 (N=177)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	634	794	1.089	1.191	563	380	449	5.100	19%
Toezicht niveau 1	106	45	164	162	448	346	137	1.409	5%
Toezicht niveau 2	1.201	1.043	949	3.868	2.756	1.675	699	12.190	44%
Toezicht niveau 3	507	385	244	1.286	1.286	971	225	4.905	18%
Werkstraf	183	154	120	154	297	206	291	1.405	5%
Overig	197	227	345	630	532	380	245	2.555	9%
Totaal	2.828	2.648	2.911	7.291	5.881	3.959	2.047	27.564	100%
Gemiddelde per jaar	3.938								

Figuur 33. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 14 (n=177) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

5.15 Inzet en kosten type 15 (n=1.141)

Type 15 scoort groen op individuele readiness to change, geel op contextuele readiness to change en groen op de pijler strafbaar gedrag. Type 15 heeft binnen de context enkele problemen maar over het algemeen doet type 15 het goed ten opzichte van andere typen. Dit is ook zichtbaar in het percentage personen dat doelen heeft op de verschillende leefgebieden. Net als bij type 10, heeft type 15 zo weinig doelen gesteld op een geschiedenis van antisociaal gedrag, dat het exacte percentage niet geëxporteerd mag worden. Op de andere leefgebieden wordt bijna altijd minder dan gemiddeld minimaal één doel gesteld. Er zijn drie leefgebieden waarbij type 15 wel iets vaker dan gemiddeld een doel heeft, dit zijn: opleiding & werk (54,1%), inkomen & omgaan met geld (53,4%) en de relatie met partner, gezin of familie (25,9%).

Individuele readiness	
Contextuele readiness	
Strafbaar gedrag	

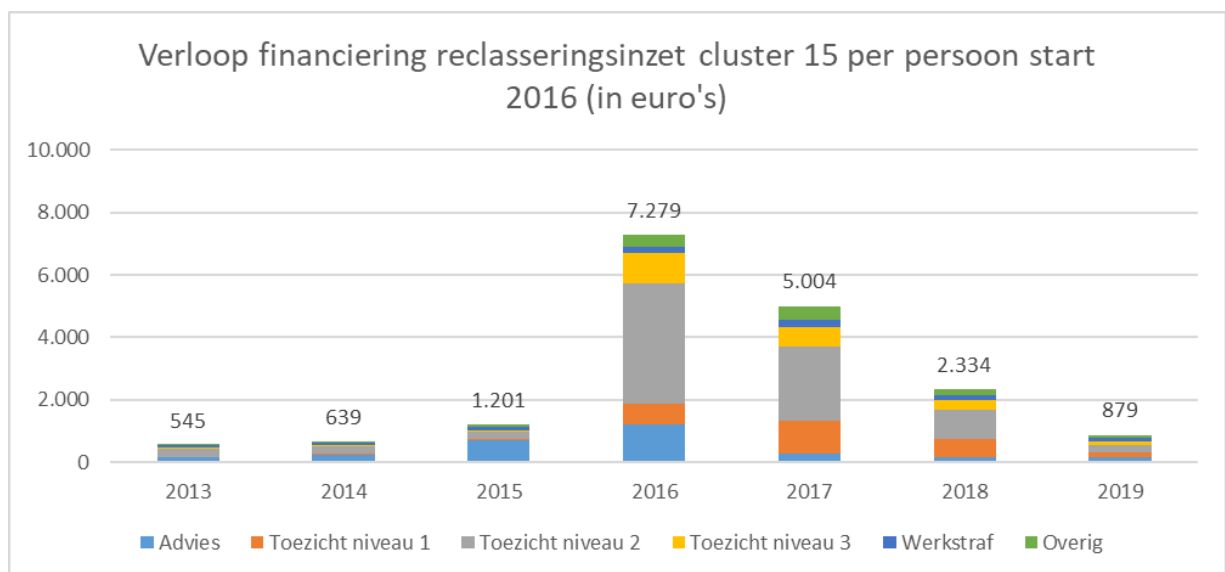
Er wordt voor type 15 vaak gebruik gemaakt van elektronisch monitoring (21,6%) en slechts een kwart van de personen in type 15 heeft minimaal één detentieperiode tijdens het toezicht (25,8%). Als

mensen vast zitten dan is dit gemiddeld voor iets minder dan een maand. Voor type 15 wordt ook minder gebruik gemaakt van een plaatsing in de forensische zorg, 55,8% van de personen in type 15 krijgt er minimaal één. Dit is sterk minder dan gemiddeld.

Relatief veel personen binnen type 15 staan onder toezicht op niveau 1 (31,4%). Bijna twee derde staat onder toezicht op niveau 2 (62,5%) en slechts een klein aandeel van type 15 staat onder toezicht op niveau 3 (6,1%). De meeste personen binnen type 15 worden door één hoofdvoerder (35,4%) of twee hoofdvoerders (32%) begeleid. Slechts 14,4% van type 15 krijgt met vier of meer hoofdvoerders te maken. Type 15 doet het goed tijdens het toezicht, slechts 14,9% krijgt minimaal één berisping en 23,9% krijgt minimaal één waarschuwing. In totaal krijgt 31% van de personen binnen type 15 een berisping en/of waarschuwing. Uiteindelijk krijgt 16% minimaal één TUL-advies en rond 89,6% het toezicht positief (voortijdig) af.

Tabel 21. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 15 per persoon start 2016 (euro)

Cluster 15 (N=507)	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
	t-3	t-2	t-1	t0	t1	t2	t3	Totaal	%
Advies	161	232	709	1.222	258	161	156	2.900	16%
Toezicht niveau 1	16	43	30	647	1.079	601	170	2.586	14%
Toezicht niveau 2	240	218	252	3.866	2.364	924	234	8.097	45%
Toezicht niveau 3	44	54	40	984	635	322	103	2.183	12%
Werkstraf	68	60	82	162	225	148	118	861	5%
Overig	16	32	88	398	442	179	99	1.253	7%
Totaal	545	639	1.201	7.279	5.004	2.334	879	17.881	100%
Gemiddelde per jaar	2.554								

Figuur 34. Verloop financiering reclasseringsinzet cluster 15 (n=507) gemiddeld per persoon naar soort (in euro's)

6 Conclusie & discussie

Het rapport *Inzet en kosten* is een overzichtsdokument en biedt inzicht in de verschillende vormen van reclasseringsinzet, de doelen waarop inzet zich doorgaans richt en de kosten die hieraan verbonden zijn. Ook biedt het rapport een eerste analyse van verschillen tussen groepen. Omdat er kanttekeningen mogelijk zijn bij de gebruikte data, als ook de wijze van analyse, wordt in dit concluderende hoofdstuk kort ingegaan op de belangrijkste bevindingen, alvorens stil te staan bij de relevante punten van discussie.

6.1 Belangrijkste bevindingen

Jaarlijks krijgt de reclassering zo'n 250 miljoen om hun werk te doen ten aanzien van advisering, werkstraffen, gedragstraining en toezichthouden. Het merendeel van dit budget (61%) wordt besteed aan reclasseringstoezicht. Hoewel de ondertoezichtgestelden niet de grootste populatie zijn binnen de reclassering, is toezicht houden wel de meest tijdsintensieve taak waarbij reclasseringswerkers voor langere tijd (gemiddeld iets meer dan twee jaar) betrokken zijn in het leven van een reclassent. Ongeveer 82% rondt het toezicht succesvol af.

Het merendeel van de ondertoezichtgestelden krijgt in ieder geval te maken met een behandelverplichting. Ten aanzien van de doelen wordt voornamelijk ingezet op denkpatronen, gedrag en vaardigheden (68%), opleiding en werk (52%) en inkomen en omgaan met geld (49%). Een enkelband (elektronische monitoring) wordt aangesloten bij 11%.

De groep reclassenten die is gestart in 2016 met reclasseringsinzet heeft in de periode drie jaar daarvoor en drie jaar daarna gemiddeld meer dan 1.100 euro jaarlijks per persoon gekost. In de drie jaar voor de start van de reclasseringsinzet zijn de kosten een stuk lager, rond de 500 euro. In het startjaar van reclasseringsinzet liggen deze kosten rond de 2.100 euro, de kosten nemen in de drie jaar daarna gestaag af. Bij de reclassenten die actief toezicht in 2016 hebben, liggen deze gemiddelde kosten flink hoger dan bij reclassenten met alleen een werkstraf en/of een advies in dat jaar.

6.2 Discussie

Op het eerste oog is bovenliggend rapport en de gepresenteerde informatie primair feitelijk. Er zijn echter verschillende factoren waardoor de daadwerkelijke situatie anders zou kunnen zijn dan de inzet en kosten zoals hier gepresenteerd. Ten aanzien van populatie, data en analyse zijn enkele keuzes gemaakt en enkele beperkingen aanwezig die de uitkomsten mogelijk vertekenen. Per onderdeel wordt kort ingegaan op keuzes, kanttekeningen en mogelijke beperkingen.

6.2.1 Beperkingen ten aanzien van populatie

Het feit dat er verschillende deelparagrafen zijn besteed aan de beschrijving van de populatie en deelpopulaties, laat zien dat er sprake is van enige mate van complexiteit. Deze is te verklaren door zowel de beschikbaarheid van data als door eerdere diepte analyses die slechts op een deelpopulatie zijn uitgevoerd. De beschikbaarheid van data beperkt de populatie voor de berekening van de kosten tot de groep mensen wiens reclasseringsbemoedening in 2016 is **gestart**. De eerdere diepte analyses beperkt de populatie tot de groep mensen die in 2016 onder toezicht stonden. Ten aanzien van de kosten op typeniveau (de ondertoezichtgestelden), is er dus sprake van een subgroep binnen een deelpopulatie.

Wanneer dit rapport gebruikt wordt in toekomstige rapportages is het van groot belang om te refereren aan de juiste deelpopulatie. Waarbij voorzichtigheid geboden is ten aanzien van de generaliseerbaarheid van de gepresenteerde data.

6.2.2 Beperkingen ten aanzien van data

De data die gebruikt is voor de analyse van inzet en kosten is veelomvattend maar, naar alle waarschijnlijkheid, niet altijd volledig. Dit heeft onder meer te maken met de realiteit van

registratieprocessen, dit is afhankelijk van reclasseringswerkers, die hier niet altijd de tijd voor hebben of krijgen in hun dagelijkse werkzaamheden. Daarnaast is er hoogstwaarschijnlijk ook een zekere mate van discrepantie tussen dat wat wordt geregistreerd en dat wat in de praktijk daadwerkelijk plaatsvindt. Zo kan een reclasseringswerker bijvoorbeeld een cruciaal telefoontje plegen voor een reclassent, welke niet terug te zien is in de data omdat reclasseringswerkers juist de kleine handelingen niet altijd noteren.

Naast mogelijke complexiteit aangaande registratie, zijn er ook exportregels vanuit de CBS-omgeving van waaruit gewerkt wordt. Dit zorgt ervoor dat niet alles geëxporteerd mag worden. Waar in dit geval sprake is geweest van ontbrekende data, is door auteurs een interpretatie gedaan op basis van het meest waarschijnlijke scenario. Dit is gebaseerd op de data binnen andere categorieën voor hetzelfde type en data van andere typen binnen de categorie waar data ontbreekt. Het is in theorie mogelijk dat deze interpretatie incorrect is. Daar waar een cijfer ontbreekt, dient voorzichtig om te worden gegaan met de bijbehorende interpretatie.

6.2.3 Beperkingen ten aanzien van analyse

De kosten van reclasseren worden berekend op basis van de verleende subsidie (zoals beschreven in de *hoofdstuk 1 Inleiding*). Deze financiering is gebaseerd op eerder kostprijsonderzoek, op basis waarvan urennormen zijn vastgesteld. In dit deelrapport worden dus declarabele kosten gemeten. Dit is iets anders dan de daadwerkelijk besteedde tijd en de daadwerkelijk gemaakte kosten door de reclassering. Deze daadwerkelijke kosten zouden de voorkeur hebben in een maatschappelijke kostenbatenanalyse.

Daarnaast zijn in de onderzochte periode van 2013 tot en met 2019 soorten reclasseringsinzet (administratief) gewijzigd. Daarom is in dit onderzoek de keuze gemaakt om de kosten meetbaar te maken door enkel uit te gaan van het uurtarief in 2016 voor al deze jaren en de urennormen die daar zoveel mogelijk bij aansluiten. Een afwijkende, zo passend mogelijke urennorm, is bijvoorbeeld gehanteerd bij advies en gedragsinterventies. Door de verandering in de bekostigingswijzen van advies en gedragsinterventies is het toepassen van de urennorm voor 2016 niet mogelijk en is uitgeweken naar de urennorm van 2015. Door deze beperkingen in de manier van kosten berekenen gaat het enkel om een indicatieve inschatting om naar eventuele trends te kijken en de typen te vergelijken. Het gaat nadrukkelijk niet om een accountantswaardige exacte kostenberekening.

6.3 Tot slot

Bij het vergelijken van de kosten per type blijkt dat toezicht een duurdere vorm van reclasseringsinzet is dan werkstraf en/of advies. Dit komt door de grotere intensiteit en langere looptijd: binnen het toezicht wordt het meest gewerkt aan gedragsverandering. Al dan niet gecombineerd met een gedragsinterventie en/of forensische zorg. Een belangrijke kanttekening bij deze conclusie is dat toezicht, werkstraf en advies zeer verschillende afdoeningen zijn met ieder hun eigen werkzaamheden, eigen doelen, mogelijke effecten en bijbehorende populatie. Hoewel een toezicht dus een duurdere vorm van inzet is, is deze niet zomaar te vervangen door bijvoorbeeld een werkstraf.

In vervolgonderzoek worden de kosten van de reclasseren meegenomen in een nieuwe versie van het rapport *De waarde van reclasseren in Nederland*. Hierin zullen de kosten zoveel mogelijk vergelijkbaar worden gemaakt met de manier van berekenen van de baten van reclasseringsinzet, zodat de maatschappelijke meerwaarde van reclasseren nauwkeuriger kan worden bepaald voor alle reclassenten samen en op typeniveau.

7 Verantwoording

Resultaten gebaseerd op eigen berekeningen van het lectoraat Modelleren van Maatschappelijke Impact (MMI) op basis van reclasseringsdata in combinatie met niet-openbare Microdata van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Het onderzoek van het lectoraat is gefinancierd vanuit een samenwerking tussen Hogeschool Saxion en de drie reclasseringsorganisaties in Nederland.

8 Literatuur

Aebi, M. F., & Hashimoto, Y. Z. (2022). *SPACE II – 2022 – Council of Europe Annual Penal Statistics: Persons under the supervision of probation agencies*. Council of Europe

Meijer, R.F., Moolenaar, D.E.G., Choenni, R. & Van den Braak, S.W. (2022). Criminaliteit en rechtshandhaving 2021. *Ontwikkelingen en samenhangen*. Den Haag: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum.

Németh, A., Linnenbank, J.H.M., Roeland, M., Visser, A., Duijnste, D., Stegink, M. & Van den Heuvel, S. (2022). De waarde van reclasseren in Nederland. *Eerste raming van maatschappelijke baten rond cliënten van de reclassering*. Deventer: Hogeschool Saxion.

Verweij, S., & Weijters, G. (2021). Recidive tijdens en na reclasseringstoezicht. *Een onderzoek naar de uitvoering van reclasseringstoezicht en de samenhang met recidive*. Den Haag: WODC, Cahier 2020-20.

Visser, A., Roeland, M., Stegink, M., Linnenbank, J.H.M. & Németh, A. (2022). Typologie reclassenten. *Ten behoeve van een MKBA*. Deventer: Hogeschool Saxion.

9 Bijlagen

9.1 Uitwerking variabelen inzet

9.1.1 Kenmerken ingestroomde toezichtsopdracht

- *Strafrechtelijke variant van het reclasseringstoezicht;*
Reclasseringstoezichten hebben verschillende strafrechtelijke varianten. Deze verschillende varianten zijn ingedeeld in 4 hoofdcategorieën:
 - a. *Schorsingstoezichten;*
In de fase van de preventieve hechtenis is er nog geen veroordeling en daarom is de reclassent dan nog een verdachte. De preventieve hechtenis kan worden geschorst en de reclassent kan dan onder toezicht komen van de reclassering tot aan de rechtszitting.
 - b. *Toezichten voorwaardelijke veroordeling;*
Deze toezichten zijn opgelegd na een rechtszitting en vonnis. Hierbij kan ook sprake zijn van een opgelegd onvoorwaardelijk deel.
 - c. *Toezichten na fase van detentie;*
Deze toezichten hebben een opgelegd onvoorwaardelijk deel (penitentiair programma, voorwaardelijke invrijheidsstelling, TBS- en PIJ-varianten). TBS en PIJ zijn hier samengenomen met PP en v.i. omdat het aandeel te klein was <6% om te mogen exporteren buiten CBS-omgeving. Bij TBS en PIJ kan ook sprake zijn van een (volledig) voorwaardelijk deel.
 - d. *Overige toezichten;*
Hierbij gaat het bijvoorbeeld om toezichten op basis van de maatregel Inrichting Stelselmatige Daders (ISD) en voorwaardelijke septs.
- *Aantal en soort opgelegde bijzondere voorwaarden bij een toezichtsopdracht;*
Dit zijn bijzondere voorwaarden die justitie bij strafrechtelijke beslissingen kan opleggen. In de IRIS-registratie worden de volgende soorten onderscheiden:
 1. Behandelverplichting;
 2. Gedragsinterventie;
 3. Contactverbod;
 4. Locatieverbod;
 5. Locatiegebod;
 6. Drugs en/of alcoholverbod;
 7. Begeleid wonen / maatschappelijke opvang;
 8. Opname in een zorginstelling.Meldplicht wordt niet apart benoemd, omdat deze aan elk toezicht is gekoppeld.
- *Gemiddeld aantal toezichtsopdrachten binnen het toezichtsprogramma;*
Binnen een toezichtsprogramma kunnen verschillende toezichtsopdrachten worden uitgevoerd. Zo kunnen er bijvoorbeeld meerdere opdrachten toezicht voorwaardelijke veroordeling zijn, of kunnen opdrachten elkaar opvolgen. Voorbeelden van opdrachten die elkaar binnen een programma kunnen opvolgen zijn schorsingstoezichten die worden opgevolgd door een toezicht voorwaardelijke veroordeling, of een penitentiair programma dat wordt opgevolgd door een voorwaardelijke invrijheidsstelling.

9.1.2 Kenmerken inrichting toezicht

- *Gestelde doelen per leefgebied tijdens het toezicht door de toezichthouder en de reclassent;*
Bij elk toezicht stelt de toezichthouder samen met de cliënt een toezichtsplan op. Hierin worden de doelen van het toezicht bepaald en de aanpak hiervan. De basis voor de doelen

zijn de bijzondere voorwaarden en wat de reclassent zelf graag wil bereiken tijdens het toezicht. De doelen worden geformuleerd op de volgende 10 leefgebieden:

1. Alcoholgebruik;
2. Denkpatronen, gedrag en vaardigheden;
3. Drugsgebruik;
4. Geschiedenis antisociale gedragingen;
5. Huisvesting en wonen;
6. Inkomen en omgaan met geld;
7. Opleiding en werk;
8. Procriminele houding;
9. Relatie partner, gezin en familie;
10. Relatie vrienden en kennissen.

De doelen zijn gemeten op het niveau van het toezichtsprogramma.

- *Inzet van elektronische monitoring tijdens het toezicht;*
Naast de bijzondere voorwaarden is ook gekeken naar Elektronische Monitoring (EM). De EM is bij de uitgestroomde toezichten in 2019 ergens gedurende het traject uitgevoerd en is bepaald op basis van het wel of niet aanwezig zijn van een EM-Logboek bij het toezichtprogramma. Dit houdt in dat binnen de laatste opdracht, maar ook een eerdere opdracht, onder hetzelfde toezichtprogramma de EM is uitgevoerd.
- *Het meest toegepaste toezichtsniveau tijdens het reclasseringstoezicht;*
Het toezichtniveau geeft aan hoeveel inzet er nodig is van de toezichthouder. Er zijn drie toezichtniveaus: 1, 2 en 3. Hoe hoger het toezichtniveau, hoe intensiever de inzet. Standaard begint een toezicht in niveau 2, indien de toezichthouder het niveau niet aanpast blijft het toezicht op dit niveau geteld worden. Gerekend naar het aantal gedeclareerde dagen in per niveau tijdens de looptijd van het toezichtsprogramma.
- *Gemiddelde duur in maanden van het toezichtsprogramma;*
De duur van het toezichtsprogramma dat liep in 2016 wordt gemeten in het aantal maanden, indien de einddatum van dat programma bekend was op 1-1-2020. Toezichtsprogramma's die na 1-1-2020 nog liepen, zijn niet meegenomen in de berekening van de duur van het toezicht. Eventuele tussentijdse detentieperiodes en/of periodes van intramurale zorg tijdens het toezicht zijn hierbij meegenomen. De duur start bij de datum van het eerste face-to-face contact van de eerste toezichtsoopdracht binnen het toezichtsprogramma en eindigt op de uitstroomdatum van de laatste toezichtsoopdracht binnen dat programma. Dit wordt ook wel binnen IRIS de *feitelijke einddatum van het toezichtsprogramma* genoemd.
- *Intramurale detentieperiodes tijdens de looptijd van het toezichtsprogramma;*
In de reclasseringsdata is te achterhalen of er een intramurale detentieperiode is geweest tijdens het toezicht, omdat deze dagen als niet-declarabele dagen in de productie van toezicht in IRIS worden geregistreerd. Tijdens intramurale detentie is er geen productie. Deze registratie laat het aantal niet declarabele toezichtsdagen zien per maand vanwege intramurale detentie. De exacte looptijd kan hiermee niet worden bepaald. Er mag wel productie zijn tijdens intramuraal FPT (forensisch psychiatrisch toezicht bij een TBS- of PIJ-maatregel). Daarom geldt TBS in IRIS altijd als 'extramuraal'.

- *Inzet van gedragsinterventies tijdens het toezichtsprogramma;*
Tijdens het toezicht kunnen gedragsinterventies ingezet worden. Dit zijn gedragstrainingen die de reclassering (3RO) uitvoert. Een ander gebruikte term hiervoor is justitiële interventies. Voorbeelden van gedragsinterventies die de reclassering uitvoert zijn de training Cognitieve Vaardigheden (CoVa), training Alcohol en geweld en de training Beëindigen (onderling) relationeel geweld (BORG).
- *Plaatsing forensische zorg tijdens het toezichtsprogramma;*
Plaatsingen forensische zorg (PFZ) kunnen door de reclassering tijdens het toezicht gedaan worden. Plaatsen in klinische zorg kan alleen als deze is opgelegd als bijzondere voorwaarde: anders betaalt justitie de zorg niet. Voor ambulante zorg is een toezicht voldoende.

9.1.3 Kenmerken verloop en de afsluiting van het toezicht

- *Verschillende hoofdvoerders tijdens toezichtsprogramma;*
Toezichtsoverdrachten hebben op elk moment één hoofdvoerder als toezichthouder. Deze hoofdvoerder kan wisselen.
- *Berisping tijdens toezichtsprogramma;*
Een berisping kan worden gegeven door de toezichthouder indien een reclassent zich niet aan zijn afspraken houdt of ander ongepast gedrag vertoont.
- *Waarschuwing tijdens toezichtsprogramma;*
Een waarschuwing weegt zwaarder dan een berisping.
- *TUL-advies tijdens het toezichtsprogramma;*
Hierbij geeft de toezichthouder een advies tot tenuitvoerlegging (TUL). In een TUL-advies wordt een (gedeeltelijke) omzetting van een voorwaardelijke straf naar een onvoorwaardelijke straf geadviseerd.
- *Afloop van het toezichtsprogramma / slagingspercentage*
Dit is de afsluitreden van de laatste toezichtsoverdracht uit een toezichtsprogramma, indien het programma is geëindigd voor 01-01-2020. Deze afsluitredenen zijn samengevoegd in twee soorten: voltooid (inclusief voortijdig positief beëindigd) en voortijdig negatief beëindigd. Hiermee wordt ook het slagingspercentage van toezicht bepaald (% voltooid).